REDEEMER COLLEGE LIBRARY
PER/BX/9401/.C36

AUDITED PAID CIRCULATION ABC

CALVINIST CONTACT

DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY

Address all communications to: Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont. — Phone 547-1488 and 547-1489.

Authorized as Second Class Mail, Post Office Department Ottawa, Ontario, and for payment in cash. Postage paid at Hamilton.

JANUARY 18th, 1963 — No. 579 — 18th YEAR OF PUBLICATION

DE GEDAANTE DEZER WERELD

"Dat het Christendom eens verdwijnen zal, lijkt mij niet alleen waarschijnlijk, maar ook wenselijk . . . Ik zou willen, dat deze liquidatie zich op waardige wijze voltrok, langs de lijnen van geleidelijkheid, en zonder woede of wrok in de harten der betrokkenen na te laten . . . opdat de godsdienst gelegenheid krijgt tot geleidelijke verschuivingen, tot aan het punt waar niemand meer zeggen kan of de heersende religie nog Christelijk is, of dat zij reeds tot iets anders is geworden."

Dit schreef de bekend Nederlandse auteur S. Vestdijk in zijn boek "De Toekoms der Religie", hetwelk in 1947 werd uitgegeven. Dit is nu vijftien jaar geleden en men zou kunnen zeggen, dat de schrilheid van deze uitspraak nu enigszins is verbleekt. Deze woorden werden geschreven vlak na de tweede wereldoorlog in een tijd, toen er wel meer emotionele boeken en geschriften van de drukpers rolden. Velen hebben zich toen beijverd om de "schade" op te nemen en daaruit conclusies te trekken. Als zodanig zou men de uitspraak van Vestdijk ook met een zekere onverschilligheid kunnen laten voorbijgaan.

Indien dit onze reactie zou zijn, zouden wij ons er te gemakkelijk vanaf maken. Wij moeten hier wel letten op degene, die het gezegd heeft. Vestdijk is maar niet een eenzame in den lande, maar hij vertolkt de gedachten van velen. Bovendien moet men letten op de wijze, waarop deze gedachte werd voorgedragen. De religie zou verdwijnen "langs de lijnen der geleidelijkheid en zonder wrok of woede in de harten van de betrokkenen na te laten." En verder: "opdat de godsdienst gelegenheid krijgt tot geleidelijke verschuivingen." Een ieder die nauwlettend toeziet op wat er om hem heen gebeurt, zal bemerken, dat er volgens dit patroon reeds aardig is gewerkt sinds Vestdijk dit recept voorschreef. Wij kennen persoonlijk niet de drastische bestrijding van de godsdienst. Het gaat hier voetje voor voetje, zonder kleerscheuren en zonder iemand te kwetsen. En men behoeft niet zo ver op onderzoek uit te gaan om te zien of het recept werkt. Reeds in eigen kring horen wij spreken over "verschuivingen in de normativiteit". Wat deze uitdrukking dan ook maar betekenen moge, zij duidt in ieder geval op een onzekerheid, op het twijfelen aan de vastheid van normen.

Natuurlijk, niemand onzer is het met Vestdijk eens. Wij hebben ons geloof, zeggen wij dan, en mensen die zo duidelijk van hun ongeloof blijk geven, zullen eens tot de ontdekking komen, dat de godsdienst nimmer verdwijnen zal.

Als wij echter niets méér te zeggen hebben en niets meer te geloven hebben, hebben wij aan de waarheid van de Schrift geen recht gedaan. Hoe vreemd, hoe onprettig het ons in de oren moge klinken, maar het zou wel eens kunnen zijn, dat de tijd komt, dat "op een punt niemand meer kan zeggen of de heersende religie nog Christelijk is."

Wij weten, dat de wereld naar de eindcrisis snelt. En hoewel niemand precies zal kunnen zeggen, hoe die eindcrisis zich verder ontwikkelen zal, de gelovige weet dat er vreemde dingen zullen gebeuren. De gedaante dezer wereld zal voorbijgaan. Er zal aan alles een einde komen. Alles zal ten onder gaan. Niet alleen zal veel van wat nu nog voor godsdienst doorgaat zo verbleken, dat (om met Vestdijk te spreken) niemand meer kan zeggen of de heersende religie nog Christelijk is. Maar het zal veel verder gaan dan dit. De Heiland zelf heeft de lijn zover doorgetrokken, dat Hij twijfelachtig heeft gesteld of Hij, als Hij wederkomt, nog wel geloof zal vinden op de aarde.

Dat is helemaal geen prettige gedachte en wij spreken daarover niet zoveel met elkaar. Wij spreken wel over de wederkomst van Christus, maar weinig over de ondergang van alles, wat wij nu hebben en wat wij nu opbouwen. En toch: onze gezinen zullen verdwijnen, onze organisaties zullen ondergaan, van onze scholen en van onze kerken zal geen steen op de ander worden gelaten. Als het zover is, dat Jezus zal komen om te oordelen, zullen wij verbaasd, ontzet, zijn over de strepen die er getrokken zullen worden, ook door de dingen waaraan wij nu zoveel waarde hechten. De gedachte eraan kan ons zeer zwaar vallen. Wat wij moeizaam opbouwen, waaraan wij onze uiterste zorg besteden, wat wij opkweken met alle liefde van ons hart, het zal alles ondergaan. Wij moeten dit niet kleineren en denken, dat het wel mee zal vallen. Het valt niet mee en wanneer wij er goed over nadenken, kan dit grote problemen voor ons opwerpen. Moeten wij ons dan niet beijveren voor de Heer? Moeten wij dan maar alles prijsgeven en maar rustig (of onrustig) afwachten wat er gaat gebeuren? Mogen wij ons dan niet aan Gods beloften vastklemmen, dat de redding in Zijn Zoon reeds nu werkelijkheid in ons leven is?

Dat mogen wij niet alleen, maar dat moeten wij. En onze activiteiten mogen niet verslappen. Wij moeten als gelovigen leven, onze zaken doen, onze organisaties bouwen, onze evangelisatie drijven, ons onderwijs naar de Schriften geven. Als wij daarin bezig zijn, doen wij nog maar slechts wat wij moesten doen. En als wij daarbij dan maar zien, dat niet wij of onze kerk of onze organisatie, maar dat de Here Jezus, en Hij alleen, zich een gemeente vergadert.

Misschien kan het ons helpen, hoe wij ook over verschillende dingen denken en op welk gebied wij ook onze activiteiten ontwikkelen, dat het alles zal vallen onder het komend oordeel. Dat wij naast elkaar zullen staan en zullen moeten aanzien dat het een na het ander onder dit oordeel zal ondergaan, zodat wij in aanbidding tot de erkenning zullen komen, dat niet wij, noch onze organisaties, nog onze pers, maar dat Hij alleen Zich Zijn gemeente heeft vergaderd, eerder ondanks ons, dan dank zij ons.

D.F.

Een merkwaardig antwoord

In verband met een bijzondere actie die door haar wordt gevoerd heeft de Kerk van Schotland een brochure verspreid, getiteld: "De Tijd is Rijp". Direct aan het begin stelt dit geschrift de vraag: Meent U dat de Kerk van Schotland voldoende invloed heeft op de gewone man?

Deze vraag werd o.a. gesteld aan de redacteuren van vier bekende Schotse dagbladen. Het is merkwaardig dat alle vier, in volkomen overeenstemming, de vraag ontkennend hebben beantwoord. Elke schrijver heeft daaraan toegevoegd wat naar zijn mening de oorzaak daarvan was.

Mr. Ian McColl van de *Scottish Daily Express*, stoot wel het diepst door naar de oorzaak van dit falen van de Kerk van Schotland als hij zegt dat deze kerk "weinig invloed uitoefent op de man in de kerkbank en in het geheel niet op de man in de straat, omdat zij de leer van de onfeilbare Bijbel als het Woord van God practisch heeft prijs gegeven. Een ongelovig volk zal geen steun verlenen, financieel of op andere wijze aan een ongelovige kerk. Maar het omgekeerde is opmerkelijk waar. Waar Gods Woord ten volle en getrouw wordt gepredikt en waar daarom wordt gebeden, zijn de geestelijke en financiële resultaten verrassend."

"God eert inderdaad hen die Zijn Woord eren."

De strenge Europese winter bracht ook een extra zware sneeuwval in de Zwitserse Alpen. Hierboven een schilderachtig beeld uit Muerren, Kanton Bern, Zwitserland. (Voor een geïllustreerde reportage van de strenge winter in Nederland zie pagina 4.)

ONZE BINNENLANDSE PROBLEMEN

De bevolking van Canada moet zich klaar maken voor de verkiezingen. Dit is geen gemakkelijke opgave voor wie oog heeft voor de moeilijke positie waarin ons land momenteel verkeert. Het doet er dan ook minder toe, wanneer die verkiezingen precies zullen worden gehouden. Van veel meer belang is, of zich in deze tijd van voorbereiding mannen zullen aandienen, die een oplossing aan de hand kunnen doen voor de vele problemen waarmee ons land worstelt.

Een ieder is het er wel over eens, dat de huidige samenstelling van de regering alles behalve verkieslijk is. Tot aan Juni 1962 had Canada een krachtige regering, krachtiger dan enige andere in de historie. Maar na de verkiezingen in Juni hing het leven van dezelfde regering aan een draad. In feite was zij afhankelijk van de 26 Social Credit leden in Quebec. Herhaaldelijk is de regering nu bestookt door de oppositie van Liberale zijde. Meermalen gaf de kritiek, die van die zijde kwam, meer de indruk ingegeven te zijn door een sterke begeerte om aan het bewind te komen, dan van constructief staatsmanschap.

Daarbij komt nog, dat onze bevolking op een pijnlijke wijze werd overtuigd van het feit, dat wij boven onze stand leefden. De vroegere goeverneur van de Bank of Canada was blijkbaar toch niet zo ver mis, al kan men gegronde bezwaren aanvoeren tegen de wijze waarop hij van zijn gevoelen blijk gaf. De toestand werd echter zorgelijker, toen ook het buitenland ging inzien, dat Canada in een benarde positie was gekomen. Het gevolg was, dat buitenlands kapitaal, dat hier zo dringend nodig is, ophield ons land binnen te stromen, terwijl aan de andere kant Canadezen veiligheidshalve kapitaal naar het buitenland deden wegvloeien. Wij weten allen nog wel, dat de regering ingreep door het invoeren van bezuinigings-maatregelen, die gelukkig hun uitwerking niet hebben gemist.

Daarmede was echter het grote economische probleem, waar Canada mee worstelt, niet opgelost. Dit probleem wordt niet alleen door de binnenlandse toestanden veroorzaakt. Het wordt in sterkere mate gevormd door de verschuivingen, die zich op internationaal terrein voordoen. Voor jaren heeft Canada zich vastgeklampt aan Engeland, waar het zekere preferenties genoot. Maar nu vindt Canada uit, dat deze handelspartner zelf zeer zwak begint te worden. Dit wordt niet alleen veroorzaakt door de mogelijke toetreding van Engeland tot de Europese Economische Gemeenschap. Ook zonder deze dreiging neemt de belangrijkheid van Engeland zienderogen af. Het is dan ook begrijpelijk, dat Canada zich meer zal moeten richten op de Verenigde Staten. President Kennedy heeft plannen om de handelsbelemmeringen drastisch te slechten. Daarvan kan Canada profiteren, maar ons land kan daardoor eveneens ernstige moeilijkheden ontmoeten. Niemand kan op dit moment reeds voorspellen hoe ons land door deze moeilijkheden gestuurd moet worden.

In het binnenland zijn er de moeilijkheden met de provincie Quebec. Zeker, Quebec maakt deel uit van de federatie die Canada heet, maar een werkelijke eenheid is nog steeds niet bereikt. Quebec voelt zich altijd nog anders dan de rest van het land, hetgeen herleid kan worden tot vroegere jaren. De provincie heeft niet alleen een andere taal, het heeft ook een andere cultuur en een andere levensstandaard. Toch wil Quebec niet achter staan bij andere provincies en deze begeerte komt herhaaldelijk naar voren. Zelfs de verkiezing van 26 Social Credit leden in het House of Commons kan men in de grond van de zaak daarmee in verband brengen. Het staat echter nog te bezien of deze proefneming geslaagd kan worden genoemd. De verkiezing van 1963 zal dit uitwijzen.

Kortgeleden is de Canadese regering op een tamelijk hardhandige wijze herinnerd aan haar verplichtingen ten opzichte van de NATO. Herhaaldelijk waren er in de Kamer vragen gesteld, of de regering niets had mede te delen met betrekking tot de bewapening van 's lands defensie. Maar de regering antwoordde stelselmatig, dat er geen nieuws was. Totdat buiten de Kamer om werd gezegd, dat de regering haar verplichtingen niet nakwam. De oppositie heeft deze handschoen opgenomen en zegt nu, dat de regering atoomraketten moet aanschaffen, iets wat de regering nu juist niet wil. Of de zaak hiermede afgedaan kan worden is een zeer grote vraag, waarover nog wel het een en ander gezegd zal worden.

Om de moeilijkheden nog enigszins te verzwaren, komen er nu allengs meer rapporten binnen over de ineffectieve wijze waarop 's rijks administratie wordt gevoerd. Dit spreekt de man in de straat wel aan, want die administratie wordt bekostigd uit de belastingengelden. En de rapporten spreken onomwonden uit, dat er veel te veel geld over de balk wordt gegooid. De accountant Glassco, die de leiding heeft van de betreffende commissie van onderzoek, heeft reeds verscheidene voorstellen tot vereenvoudiging voorgsteld en het ziet er naar uit, dat de regering moeilijk anders kan doen, dan naar deze accountant te luisteren. Er zijn aanbevelingen op te volgen.

Men moet niet een bepaalde regering van alles de schuld geven. Zo ook niet de regering Diefenbaker. Iedere andere regering zou met dezelfde of soortgelijke moeilijkheden te kampen hebben. Zij maken nu eenmaal deel uit van het proces, dat Canada thans doormaakt om uit te groeien tot een grote, zelfstandige natie. En dit proces ontwikkelt zich in een tijd, dat ingrijpende verschuivingen plaats vinden op het gehele wereldtoneel. De vrees is niet ongegrond, dat de sterke man, die Canada thans zozeer nodig heeft, niet beschikbaar is, ook niet in de groepen, die de regering thans het felst bekritiseren.

Kijk uit voor die 10-percenters

(Can. Scene) — De Financial Post van Toronto heeft kortgeleden een artikel op de voorpagina gewijd aan de in het oog lopende advertenties, die tegenwoordig steeds vaker verschijnen en waarin Canadezen worden uitgenodigd "van 7% tot 10% rente te verdienen op geld dat slechts voor 1 jaar of minder wordt uitgezet". Woorden als "fully secured" en "investment opportunity" worden gebruikt en één firma beweert zelfs 1 millioen dollar aan stortingen per jaar te onvangen.

De Financial Post wijst er op, dat men terdege moet navragen voor men een dergelijke stap waagt. De meeste van deze ondernemingen zijn kleine particuliere financieringsmaatschappijen, die zich de laatste 1 of 2 jaar met spaarrekeningen hebben bezig gehouden. De meeste geven hun spaarders geen financieel overzicht en vallen niet onder de provinciale wetten ter bescherming van de spaarder. In Ontario behoeven deze ondernemingen zich niet te laten registreren bij de Ontario Securities Commission, omdat de "notes" (soort promessen), die zij uitgeven binnen het jaar vervallen. Ook vallen ze niet onder de voorschriften die voor banken, trust companies en andere dergelijke instellingen gelden en die allen verplicht zijn een financieel overzicht aan hun publiek voor te leggen.

Meestal geven deze ondernemingen hun inleggers iets als een IOU of promesse, maar bijna geen financiële inlichtingen. Ze nemen geld aan tegen rente percentages en zetten het uit voor korte termijnen, zoals bijvoorbeeld in leningen aan autohandelaars of aan mensen die hun huis wensen te verbouwen. De inlegger ontvangt een promesse voor zijn geld waarvan de werkelijke waarde eigenlijk afhangt van de financieringsmaatschappij, die haar uitgeeft. En tot nu toe zijn dat bijna allemaal slechts particuliere ondernemingen en daarom (volgens de woorden van één van hen) "we zijn geen publiek bedrijf en daarom niet verplicht rekening van onze daden af te leggen". Waardoor de inlegger zich dus ook geen oordeel kan vormen omtrent de financiële stabiliteit en het verantwoordelijkheidsgevoel van de onderneming.

Zowel de Quebec als de Ontario Securities Commission zijn echter bezig stappen te ondernemen, waardoor deze instellingen ook onder hun jurisdictie vallen en ze waarschijnlijk verplicht zullen worden de voorschriften van de Securities Act te volgen wat betreft het uitgeven van prospectussen, financiële details, enz. Voor die tijd wordt het publiek echter gewaarschuwd uiterst zorgvuldig te werk te gaan, alvorens bij dergelijke maatschappijen geld te storten. Het is mogelijk dat ze net zo safe zijn als de gevestigde instellingen, "maar," aldus de Financial Post, tot nog toe bestaat er geen mogelijkheid om dat te beoordelen."

BRIEVEN UIT KLEIN-AZIË

door Frances van Belzen

Een tocht naar Efeze (1)

Toen we eind October in alle vroegte Istanbul verlieten om een tocht naar Efeze te maken, lag de duisternis nog over de stad. Bij heldere maan bracht de ferry ons naar de overkant van de Bosphorus, waar we in Klein Azië onze reis voorzetten.

Terwijl het daglicht de zeedamp trachtte te doordringen, volgden we gedurende een 150 km. de weg langs de kust.

Zodra we meer het binnenland ingingen, brak de zon door en konden we genieten van het prachtige landschap om ons heen. De route was verre van eentonig, daarvoor varieerde de omgeving te veel. Doordat we in zuidelijke richting reden, toonde de natuur ons de grote rijkdom van het warmere klimaat. Op meerdere plaatsen passeerden we kleine sinaasappel plantages, waar de vruchten reeds aan het kleuren waren. Op sommige plekken werd dit afgewisseld door citroenbomen, waarvan knalgele vruchten door de bladeren naar buiten gluurden. We reden door verschillende dorpen over de hobbelige, ongeplaveide wegen, waar de vrouwen hun gezicht afkeerden van de voorbijgangers. Schoolkinderen, gekleed in zwarte jakjes met witte kragen, staken vriendelijk hun hand op. De wat oudere jongens vonden het leuker om ons op een meer militaire manier te begroeten en gingen daarom stram in de houding staan om te salueren. In het begin van de middag werd het tijd om te tanken. We deden dit aan de grote weg in de buurt van een dorp. Terwijl de auto zijn voedsel kreeg, verdrongen zich in minder dan geen tijd een twintigtal kinderen om ons heen. We werden van alle kanten bekeken en door de raampjes werd de inhoud van de auto opgenomen. Enkelen raapten daarna de moed bijeen om te vragen om de "Gazet" (krant). Eenmaal op onze zitplaatsen teruggekeerd, gooiden we wat kranten en tijdschriften naar het groepje toe. Tot onze verbazing ontstond er haast een veldslag om deze te pakken te krijgen. We waren reeds enkele tientallen meters verder, toen we, achteromkijkend zagen, hoe een paar jongens elkaar nog in de haren zaten. Het kostbare krantenpapier wordt meegenomen naar huis of misschien voor een enkele kurus verkocht, om er sigaretten van te rollen. Je kunt op die manier natuurlijk de sigaret net zo lang maken als je maar wilt en we zagen sommige vrouwen met dit rookmateriaal in hun mond dat ongeveer 15 tot 20 cm. lang was.

De reis voortzettend op de goed geplaveide hoofdweg, reden we geruime tijd langs de bloeiende katoenvelden. De katoenplanten doen op het eerste gezicht aan rozenstruiken denken. De witte bolletjes bewogen zich zacht in de wind, terwijl ijverige vrouwenhanden de rijpsten eraf plukten.

Op wat vochtiger plaatsen groeiden grote bossen bamboe, die soms de hoogte van een meter of drie hadden. Enkele kinderen sneden er fluitjes uit of maakten hengels ervan. Boeren laadden er hun karren mee op om het te gaan verkopen of misschien zelf te gebruiken voor hun boerderijtje.

Wanneer we zo nu en dan langs een minder vruchtbaar deel van het land kwamen, zagen we onmiddellijk weer grote kudden schapen. Zij grazen van het weinige dat hun geboden wordt, maar vinden toch voldoende voedsel. De schaapherder met z'n vierkante, stijfhangende lange jas, die hem vooral 's nachts warm moet houden, loopt rustig achter de kudde aan. Opeens blijft hij even staan en "praat" met een schaap dat gedurig om zijn benen heendraait. Hij opent zijn jas en haalt er een lammetje onder vandaan, dat niet ouder is dan hoogstens twee dagen. Hij laat het schaap, dat kennelijk de moeder is, eraan ruiken en nu is ze gerustgesteld. De herder stopt het lam weer onder zijn jas, om het tegen de koude lucht van de opkomende avond te beschermen. De moeder loopt nu were rustig met de anderen mee en weet dat er goed op haar jong gepast wordt.

Het is al schemerdonker als we Manissa passeren, een plaats in de omgeving van het oude Sardes. Steile bergen rijzen voor ons op, maar we besluiten om deze bergpas toch nog over te gaan, daar we graag Smyrna (Izmir) willen bereiken. De nog te rijden 45 km. kosten meer tijd dan we gedacht hadden. De weg voert op sommige plaatsen vrij steil omhoog en heeft hier en daar de beruchte haarspeldbochten. Al kronkelend daalt de weg en het is helemaal donker als we in de verte het oude Smyrna op zien doemen. Als een enorme, verlichte kerstboom met duizenden kaarsjes, ligt de stad tegen de heuvelruggen aangebouwd. Het is een fantastisch mooi gezicht. We slaan ons bivak voor de nacht op in een hotel dat aan het water ligt en waarvan we hopen de volgende morgen een mooi uitzicht te zullen hebben. Die ochtend is het echter wat mistig en dus kunnen we alleen de palmbomen bewonderen die in een lange rij aan de boulevard staan. Ze geven ons de indruk van in een tropisch land te zijn. Wanneer we bijtijds Smyrna verlaten, valt er een druilerige regen. Op de korte trip naar Efeze breekt echter al gauw de zon door de wolken. Een der dingen die ons aan deze weg opvallen is, dat er verschillende Christelijke kerkhoven te zien zijn. Een teken dus dat tot voor kort Christenen hier gewoond hebben. Hun aantal is, in vergelijking met het noordelijk deel van het land, ook nu nog betrekkelijk groot. Anderhalf uur later rijden we de groene vallei binnen waar de ruïnes van het oude Efeze liggen.

Reeds lang voordat Paulus voor het eerst in Efeze kwam om er het evangelie te verkondigen, kwamen daar jaarlijks duizenden pelgrims van over geheel Klein Azië en daarbuiten, om op de eerste Zondag na vijftien Augustus groot feest te vieren en Artemis (Diana) der Efeziërs hulde en eer te brengen. Efeze was echter niet alleen beroemd en bekend om deze godin der vruchtbaarheid. Het was ook een zeer belangrijke haven, gelegen aan een baai van de Egeïsche Zee. Schepen van over de hele wereld voeren af en aan, welke kostbare producten naar de stad brachten. Uit Efeze namen zij metaalwerk, parfum en wijn mee, dat de beroemde exportproducten waren. De ligging van Efeze was zeer gunstig; dicht aan de kust en aan het eindpunt van de Koninklijke weg van Sardes, die toegang verschafte tot het binnenland. Op deze wijze werd de stad een grote transito haven voor het gehele achterland. Deze handel bracht grote rijkdom en welvaart. Het is dan ook niet te verwonderen dat Efeze eeuwenlang een zeer rijk handelscentrum geweest is, waar ook de kunst en de cultuur bloeiden.

Hoofdingang van het grote theater in Efeze. Detail van de trap.

Over de oorsprong van Efeze tast men in het duister. Wel is bekend dat in de periode van 2000-1000 B.C. hier reeds een belangrijk handelscentrum gelegen was. Het is begrijpelijk dat een zo gewichtig knooppunt altijd de belangstelling gehad heeft van de elkaar bestrijdende grote rijken en daardoor veel te lijden gehad heeft van invallen. Het heeft deel uitgemaakt van het grote Perzische rijk. Toen de legers van Alexander de Groote, de bekende en beroemde Griekse veroveraar, Klein Azië binnen stormden, viel in het jaar 334 B.C. Efeze in hun handen. Alexander herstelde hier weer de Artemis verering. Gevolgd door zijn soldaten leidde hij persoonlijk de processie door de straten van de stad, waarin het beeld van deze godin werd meegedragen. Onder de regering van Alexander kwam Efeze weer tot grote bloei. Ook zijn veldheer en opvolger Lysimacus, heeft veel voor de stad gedaan door er een nieuwe en veel betere haven aan te brengen.

Hierdoor nam de stad nog meer in grootheid en aanzien toe en Efeze groeide uit tot het grootste handelscentrum van Klein Azië.

In de tweede eeuw B.C. maakte koning Eumenes van Pergamus het tot hoofdstad van het Romeinse Azië. In de strijd tussen het Romeinse rijk en de koning van Pontus, heeft de stad nog weer veel te lijden gehad en is zelfs nog vier jaar, van 88-84 B.C., door laatstgenoemde bezet geweest. Nadat de Romeinen de stad weer heroverd hadden, heeft Efeze een lange tijd vrede en welvaart gekend. De grootste opbloei kwam onder de regering van keizer Augustus, die elke Bijbellezer bekend is uit Lucas 2. Het is in die tijd dat de schitterende gebouwen verrezen zoals: het theater, de tempels, de bibliotheken, de gymnasia, waarvan de ruïnes de huidige bezoeker nog met verwondering vervullen. Augustus verhief de stad weer tot hoofdstad van Klein Azië. Het is ook deze periode van ongekende bloei, waarin zich de geschiedenissen afspelen waardoor Efeze een bekende naam geworden is, voor ieder die de Bijbel kent. De stad had omstreeks deze tijd ongeveer 400.000 inwoners. Het is de eerste der zeven gemeenten van Klein Azië, waaraan Johannes schrijft vanaf Pathmos, als hij op dat eiland zijn Goddelijke openbaring krijgt (Openb. 2: 1-7). Het is aan de gemeente van deze stad dat Paulus de brief richt, welke nu een deel der Heilige Schrift is.

Paulus heeft verschillende reizen naar Efeze gemaakt. Z'n eerste bezoek wordt vermeld in Hand. 18: 19-22. Dit is maar kort geweest, maar hij beloofde om terug te keren, welke belofte hij ook gehouden heeft. Bij zijn volgende bezoek is hij er zelfs meer dan twee jaar gebleven (Hand. 19:10). Dit was in de jaren 55-58 A.D. De Christelijke leer was toen al op zeer onvolmaakte wijze tot Efeze doorgedrongen, door Apollos, een Jood uit Alexandrië., "een geleerd man, doorkneed in de Schriften" (Hand. 18:24). Echter Apollos zelf had nooit van de Heilige Geest gehoord. Daardoor komt het, dat Paulus tijdens zijn tweede bezoek, enkele discipelen reeds in Efeze aantreft, die weliswaar in de Here Jezus geloofden, maar nog niet in Zijn Naam gedoopt waren, hoewel Apollos hen gedoopt had met de doop van Johannes. Het verblijf van Paulus hier in deze jaren, is van grote betekenis geweest voor de verbreiding van het Evangelie. In deze stad van handel en cultuur, waar de kooplieden der wereld samenkwamen en de duizenden pelgrims jaarlijks toestroomden om hun godin te zien en te aanbidden, predikten nu Paulus en zijn metgezellen het Christendom. Velen van hen kwamen daardoor tot het geloof en droegen dit weer uit naar de plaatsen waar zij vandaan kwamen, "zodat allen die in Azië woonden, het Woord des Heren hoorden, Joden zowel als Grieken" (Hand. 19:20).

In die tijd ontstond ook het oproer waarvan Demetrius de zilversmid, de leider en aanvoerder was. Deze koopman zag in Paulus iemand die zijn zaak zou kunnen benadelen. Demetrius maakte zilveren tempeltjes van Artemis, welke hij als souvenirs verkocht aan de velen die de stad kwamen bezoeken. "Daarmee verschafte hij aan de mannen van het vak niet weinige inkomsten" (Hand. 19:24). Toen Paulus daar ging verkondigen dat er een andere God was en "dat goden die met handen gemaakt worden geen goden zijn" en er ook steeds meer mensen tot het Christendom kwamen, dacht hij natuurlijk onmiddellijk aan zijn zaak. Daarom riep hij zijn collega's en werklieden tezamen om deze aangelegenheid even recht te zetten. Hij moest tegen die Paulus optreden, terwille van zijn bedrijf, dat achteruitging en waar steeds minder tempeltjes werden verkocht. De mensenmenigte die in een Oosterse stad altijd op straat aanwezig is, was wel voor een opstootje te vinden en trok op het grote theater af, dat niet ver van Demetrius' zaak gelegen was. In het theater probeerde de zilversmid de mensenmassa tegen Paulus op te zetten.

Overzicht van het grote theater in Efeze. Bovenaan de hoofdingang. Beneden, midden en links, uitgangen voor de spelers.

Toen Paulus dit hoorde, wilde hij er zelf ook heengaan, maar de discipelen uit Efeze vonden het beter dat hij zich op de achtergrond hield. Inmiddels was het in het theater een warwinkel geworden, waar de één dit schreeuwde en de ander wat anders en de meesten niet meer wisten waarover het ging. Het enorme theater, dat 25.000 mensen kon bevatten heeft wellicht op zijn grondvesten geschud, toen deze massa tenslotte in koor uitschreeuwde: ("en dit twee uur lang") "Groot is de Artemis der Efeziërs". Uiteindelijk wist de stads-secretaris de hele zaak te sussen, door te zeggen dat het toch buiten kijf was dat Efeze de tempelbewaarster was van de grote Artemis en van het beeld dat uit de hemel gevallen was (Hand. 19:24-40).

Tussen de ruïnes van het oude Efeze, vormen de overblijfselen van dit uit de rots gehouwen theater, nog een imposant geheel. Wanneer men de nu deels verbrokkelde trappen van het amphitheater opklimt, en van het hoogste punt naar beneden blikt, komt men nog onder de indruk van het grootse bouwwerk. De onderste rijen zetels zijn vrijwel nog geheel intact. Naarmate men hoger in het amphitheater komt, is het merendeel overwoekerd door onkruid. Op vele plekken bloeien nu de wilde, lila cyclamen in dichte pollen, waar eens de ingezetenen van Efeze zich vergastten aan het schouwspel dat ten tonele werd gebracht.

Vanaf de hoogste plaatsen had men tevens nog een prachtig uitzicht over de gehele stad en de haven. De trap die naar de hoofdingang voerde, is vervallen (Foto I) en de enorme poort die toegang verschafte tot het theater, is gedeeltelijk ruïne (Foto II). Pilaren staan en liggen genummerd over een groot deel van het terrein en zullen te zijner tijd door een expeditie van Oostenrijkse archeologen en hun helpers, op de oorspronkelijke plaatsen worden gebracht. Sommige gangen en kleedkamers zijn al deels gerestaureerd en men kan een kijkje nemen in het binnenste gedeelte ervan. Het ligt in de bedoeling om het theater na verloop van tijd weer in zijn oorspronkelijke vorm en stijl op te bouwen.

(Wordt vervolgd)

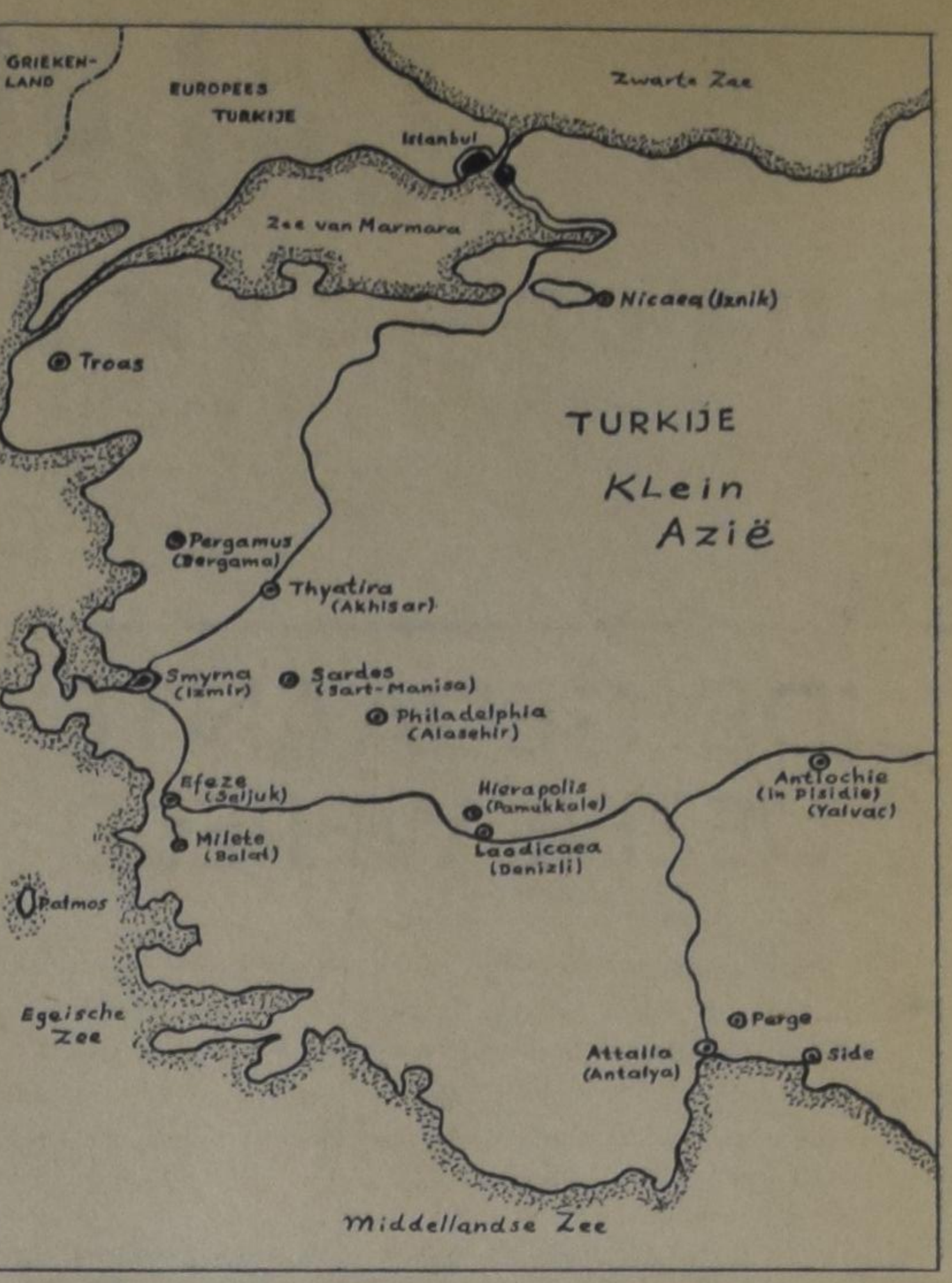

De tocht langs de "zeven gemeenten" is aangegeven door de lijn die door dit deel van Klein Azië op de kaart is getrokken.

VERANDERINGEN IN DE INKOMSTENBELASTINGEN VOOR 1962/63

(Can. Scene) — Veranderingen in de belastingwetten, die in het begin van 1962 waren voorgesteld en tegen het einde van het jaar zijn aangenomen, worden verwacht een toename van de productie en de werkgelegenheid in Canada in de hand te werken, volgens de CCH Canadian Ltd., een nationaal orgaan, dat ons met belasting en ondernemingswetten op de hoogte houdt.

Deze nieuwe belastingmaatregelen zijn bedoeld als aanmoediging voor particuliere bedrijven in haar speurtocht naar nieuwe en uitgebreide afzetgebieden. Een onderneming, die zich met fabricage of verwerking van producten bezig houdt, en welke zich verheugt in een toenemende omzet, kan nu profiteren van een belastingverlaging van 50% op haar eerste aldus verkregen $ 50.000 belastbaar inkomen en 25% verlaging op de rest. Deze nieuwe wijze van belastingverlaging is nog nooit eerder in Canada gebruikt en heeft ten doel de omzet te vergroten en tegelijkertijd meer bedrijfszekerheid te scheppen.

Ook aanmoediging en bijstand van het wetenschappelijk onderzoek in Canada op alle mogelijke gebied heeft prioriteit gekregen in de nieuwe belastingwetten. Men is van mening dat dergelijke maatregelen een nauwere samenwerking tussen industrie en wetenschap zullen bewerken. De behoefte van de industrie aan meer en betere onderzoekingen komt in deze nieuwe wetten tot uiting. Corporaties, die meer geld aan laboratoriumonderzoekingen uitgeven mogen 150% van hun onkosten voor wetenschappelijk onderzoek voor industrie-doeleinden van hun belastbaar inkomen aftrekken. In andere woorden, ze mogen 50% meer aftrekken dan ze in werkelijkheid hebben uitgegeven. Andere veranderingen in de belastingwetgeving hebben ten doel het onderzoek naar olie in Canada's bodem aan te moedigen. Personen en oliemaatschappijen, zowel als zij die niet doorlopend in petroleum of in het mijnwezen werkzaam zijn mogen nu alle initiale kosten, met inbegrip van kosten, verbonden aan het verkrijgen van de rechten, opsporings- en aanboringskosten, van hun belastbaar inkomen aftrekken. Ook andere ondernemingen, die niet aan deze industrie verwant zijn, hebben dezelfde belastingprivileges voor zover het inkomen betreft, die uit de gas- en oile-industrie afkomstig zijn.

In Canada kunt U blijven genieten van traditioneel gerezen brood. Indien U thuis bakt gebruik dan voor Uw beroemde recepten

FLEISCHMANN'S snelrijzende GIST

Het is zo gemakkelijk in gebruik!

Gebruik 1 envelop van deze korrelgist voor de hoeveelheid gist die U gewend was te gebruiken.
Los 1 theelepel suiker op in ½ kop lauw water en strooi daarin de inhoud van 1 envelop Fleischmann's Snelrijzende Gist. Laat het 10 minuten staan, daarna flink roeren. (Indien Uw recept 2 enveloppen gist vereist, los 2 theelepels suiker op in de ½ kop water). Dit water dient meegeteld te worden als deel van het voor Uw recept benodigde vocht.

FLEISCHMANN'S SNELRIJZENDE GIST BEHOEFT NIET GEKOELD BEWAARD TE WORDEN.
HOUDT STEEDS EEN VOORRAADJE IN UW KEUKENKAST.

NAAR NEDERLAND!!

Wij verzorgen Uw passage voor BOOT of VLIEGTUIG. Ook voor Uw familie overkomend uit Nederland. Indien gewenst wordt nu ook Uw bootreis gefinancierd met "PAY LATER PLAN". Alle inlichtingen:

VAN HERWERDEN TRAVEL SERVICE

741 King Street E. OSHAWA, ONT. Telefoon RA 3-4471

BOOK BULLETIN No. 19 "THE FLOOD"

Subtitle: The flood in the light of the Bible, Geology and Archaeology. Author: Prof. Rehwinkel.

374 pages (paper), high quality paper, richly illustrated. Price: $2.15 postage paid. WHY do we devote a whole bulletin to this single low-priced book? For those who know this book, the reason is not hard to guess. When you begin to ponder on the terrible judgment of the Floodwaters that God used to completely destroy the first world, then immediately a number of perplexing problems present themselves. For example: "How was it possible for eight people to feed and provide drink for all the different animals in the Ark for over a year?" "How was it possible for them to clean the Ark?" "Where did all the water come from?" "Is the alleged discovery of the remains of Noah's Ark on Mount Ararat by a Russian aviator a true account?" To all these and many more questions the author submits satisfactory solutions. Mr. Zuidhof writes in Holy Array: "To sum it all up, here is a wonderful book, and by the grace of God it may prevent you, young people, from losing your faith when confronted with the wisdom of this world."

PHONE 637-2151 *Aanbevelend, Gerry Denbok*

Burlington Book & Bible House

Mail-Order Dept. Box 381 — Burlington, Ontario

CALVINIST-CONTACT
DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY
P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.
Phone 547-1488 and 547-1489
Editorial Committee: Revs. J. Geuzebroek (president), F. Guillaume, Dr. R. Kooistra, J. Van Harmelen, A. H. Venema (secretary).
Managing Editor: D. Farenhorst.
Publisher: Guardian Publishing Company Ltd., Hamilton, Ont.
Calvinist-Contact is published Friday every week.
Closing date: Saturday before date of issue.
Subscription price: $ 4.00 per year.
All communications should be addressed to the office of Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.
Characters and names in fiction stories in this weekly are imaginary. Contents may not be reprinted without permission of the publisher. The publisher will not be responsible for the loss of any manuscript, drawing or photograph. The publisher accepts no responsibility for opinions by its authors.
Please inform us immediately of any change in your address.

MANNEN PRAAT

HET WEGENVRAAGSTUK

Ps. 25 : 4.

Door alle tijden heen is het wegenvraagstuk een belangrijk ding geweest. Was het vroeger met zandpaden en grintwegen, later met straat- en betonwegen, de opzet was altijd om een zo goed mogelijke verbinding tot stand te brengen en veilig het doel van onze reis te bereiken.

Maar nog belangrijker dan het wegenvraagstuk voor het verkeer, is het wegenvraagstuk voor ons persoonlijk en geestelijk leven.

Zovaak kunnen wij stemmen beluisteren als: waarom moeten onze wegen zo of zo gaan en waarom zijn er op mijn weg zoveel moeilijkheden en mijn weg begint op een eind te lopen.

Over deze laatste willen wij het nu even hebben. Er zijn verschillende mensen hier in Canada die, als ze wat ouder worden, of als hun weg op een eind begint te lopen, de weg soms niet eens meer zien. Nu zijn daar wel verschillende factoren die daar aan mede werken. Wij willen enkele noemen: de kennissenkring wordt kleiner, of broers en zusters wonen in Holland of zijn gestorven, de kinderen zijn of getrouwd of de deur uit en men komt buiten het grote leven te staan en men gaat zich eenzaam voelen. Een andere factor is dat men zich vroeger onafhankelijk voelde, men was gezond en vol levenslust, maar met het klimmen der jaren begint men zich meer als afgedaan te beschouwen. Men denkt dat men niet meer in tel is, men heeft soms te kampen met ziekte en moeilijkheden en al deze dingen werken mede dat hun gedachten steeds meer terug gaan naar het verleden. Men gaat dan wel eens denken of onze weg naar Canada wel de goede is geweest, het wegenvraagstuk wordt dan wel eens een benauwenis in het leven en men verliest dan uit het oog, dat God al onze wegen leidt. Laten wij meer het licht van Gods Woord op onze levensweg laten schijnen en zingen met Psalm 25: Heer, ai, maak mij Uwe wegen, door Uw woord en Geest bekend. Leer mij, hoe die zijn gelegen. Want de wegen des Heren zijn de wegen waarop Hij wil dat wij wandelen zullen en het is nodig dat een ieder persoonlijk dat leert. Wat begrijpen wij soms weinig van de wegen Gods in ons leven, maar als wij in het geloof staan, dan leren wij verstaan dat Gods wegen misschien voor ons niet de kortste maar wel de beste zijn. Als wij zo over het wegenvraagstuk in ons leven nadenken, dan komen wij terecht bij Hem die gezegd heeft: Ik ben de weg, en wie die weg volgt zal in het licht wandelen. Probeer nu niet om zelf de oplossing te vinden, maar ga er mee tot de Here, dan zal Hij maken dat gij u verwonderen moet. Psalm 37 : 5 zegt: Wentel uw weg op de Here, en vertrouw op Hem, Hij zal het maken. Lees hieruit niet dat Hij het zal maken zoals ik het graag wil, want dat staat er gelukkig niet, want wat zouden wij het verkeerd doen en bederven. Een mens denkt weleens dat hij zijn eigen levenslot in handen heeft, maar het is God, die het leidt en bestuurt.

Maar dan moeten wij daar ook vertrouwen in hebben, ook al is het wel eens moeilijk.

Laten wij zo ook dit nieuwe jaar in gaan, elkander opwekkende met de woorden van dat prachtig vers:

Beveel gerust uw wegen,
Al wat u 't harte deert,
Der trouwe hoed' en zegen
Van Hem, Die 't al regeert;
Die wolken lucht en winden
Wijst spoor en loop en baan,
Zal ook wel wegen vinden
Waarlangs uw voet kan gaan.

J.V.

(Alle inzendingen voor deze rubriek aan Mr. T. Schinkel, Amherstburg, Ont., R.R. 1.)

RECEPT VOOR BLINKENDE KACHELS:

U kunt zelf Uw 'stove cleaner' maken die veel beter en veel goedkoper is dan wat U kunt kopen. Het verwijdert zwart, hard korstig vet en brandplekken als bij toverslag.

U doet het zo: Los 2 tablespoons (heaping) Gillett's Lye op in ½ cup koud water in een glazen jampot. Roer in een ander schaaltje 1 afgestreken tablespoon bloem in ½ cup koud water. Voeg dit langzaam onder aanhoudend roeren toe aan de Lye oplossing.

Smeer dit op de kachel (niet op verf of aluminium) en laat het een uur of twee zitten. Was het dan grondig af met water.

Dozijnen van tijd en geld besparende tips verkrijgbaar in een GRATIS boekje van 60 pagina's. Schrijf aan: Standard Brands Ltd., 550 Sherbrooke W., Montreal.

(Adv.)

NAVO-COMMANDOWISSELING

Generaal Lauris Norstad (links) heeft tijdens een plechtigheid op het hoofdkwartier van de NAVO in Fontainebleau het opperbevel over de NAVO-strijdkrachten overgedragen aan de Amerikaanse generaal Lyman Lemnitzer (rechts). Generaal Norstad betoogde kortgeleden in Ottawa dat Canada te kort schoot in haar NATO verplichtingen door Canada's weigering om "nuclear warheads" te accepteren.

Voor de "Farmers"

In de tijd waarin wij leven is het goed te letten op de steeds wisselende factoren en de snelle ontwikkeling. Met andere woorden: ons leven moet afgestemd zijn op onze tijd. Als farmers zullen wij ons steeds moeten bezinnen op de vaak moeilijke problemen, die zich in ons bedrijf voordoen. Vandaar dat het raadzaam is de mogelijkheid te scheppen, waardoor farmers onderling van gedachten kunnen wisselen over verbetering in het beleid. Dit zou de landbouwzaken in het algemeen ten goede komen, doch eveneens dienstbaar zijn aan de welvaart van het gehele land.

Dit is maar geen vaag begrip, dit is een vaststaande waarheid, waar ons economische en sociale leven mee gemoeid is.

De culturele taak, die God aan de mens gegeven heeft, spreekt in het bijzonder de farmer toe. Als werknemer en tevens als ondernemer is hij zich van deze mooie maar ook zorgvereisende taak bewust. De farmer is zelfstandig: hij bepaalt zelf wat hij nodig acht en tot verbetering van zijn bedrijf kan dienen; hij ondervindt persoonlijk wat voor hem rendabel dan wel schadelijk kan zijn. De farmer ondervindt dat risico's een grote rol spelen in zijn bedrijfsvoering. Dit alles neemt hij gaarne, maar daar tegenover vraagt de farmer ook erkenning.

Ook op de farm heeft de mechanisatie zich stevig genesteld. Het werk kan door machines worden overgenomen. In Calvinist-Contact van 30 November stond een bericht van een Robot, die zelf het land ploegt. Men vraagt zich af of dit voor ons hier in Canada nog perspectieven oplevert. Wij zouden wel eens een demonstratie willen meemaken.

Wij achten ons gelukkig in een land te wonen, waar wij vrij zijn in ons doen en laten. Wij kunnen inderdaad doen, wat onze hand vindt om te doen en dit moeten wij waarderen. Die waardering moet ook uitkomen in ons bidden en werken op alle terrein van het leven. Daarbij dienen wij tevens te bedenken, dat bij al ons werken wij tevens een verantwoordelijkheid dragen voor ons gezin en voor onze samenleving. Ook als farmers dienen wij een zoutend zout te zijn.

Daarom is ons verenigen noodzakelijk. In ons plaatselijk vergaderen willen wij ons laten onderrichten en leiden bij een geopende Bijbel. Bovendien heeft het gezamenlijk bestuderen van ons bedrijfsleven zijn voordelen. Gelukkig dat velen deze noodzaak gaan inzien. Wij moeten ons aaneensluiten en actief zijn. Naast de huishoudelijke zaken in ons verenigingsleven behandelen wij uitslagen, prijzen, politiek, oogstresultaten, enz. Bovendien staan excursies op het programma. Misschien zou het de overweging waard zijn om onze jaarvergadering een feestelijk karakter te geven.

Wij zijn de redacteur van C.C. dankbaar voor de plaatsruimte, die hij steeds voor de Christian Farmers Association wil afstaan. Wie met zijn tijd wil meeleven, moet het Christelijke weekblad Calvinist Contact lezen.

Athens, Ont. G. Douma

Boekbespreking

Kok's Encyclopedie van de Bijbel, samengesteld door Dr. C. N. Impeta. Uitgave J. H. Kok N.V., Kampen.

Als No. 26 van de bekende Pocket boeken van de Kampense uitgeverij is thans een Bijbelse Encyclopedie in zakformaat verschenen, waarop wij gaarne de aandacht vestigen.

In het voorwoord zegt de samensteller onder meer:

"Het doel, dat wordt beoogd met de uitgave van deze kleine Encyclopedie van de Bijbel is: een handig, eenvoudig naslagwerkje te geven voor alle Bijbellezers.

Deze kleine Encyclopedie van de Bijbel werd zo samengesteld, dat men het belangrijkste en het meest wetenswaardige in compacte vorm er in kan vinden."

Als zodanig lijkt deze uitgave dan ook volkomen geslaagd. Men moet geen volledige encyclopedie verwachten. Het meeste echter, dat men voor persoonlijke bijbelstudie, of ook voor studie op verenigingen nodig heeft, is hier in een handig boekje samengebracht.

Dit werkje van Dr. Impeta zal blijken onschatbare diensten aan velen te kunnen bewijzen en wij willen het daarom gaarne van harte aanbevelen.

D.F.

Hollandse Scheurkalenders

Oranje Kalenders
Daily Manna Kalenders
"Success" Agendas - Refils 1963

VAN DELFT'S
Book & Gift Shop
1058 MAIN STREET WEST
HAMILTON, ONT.
Tel. JA 8-1932

REISBUREAU
O. K. JOHNSON & CO., Limited
TORONTO, 697 Bay St., EM 6-9488
BARRIE, 107 Dunlop E., PA 6-6525
SARNIA, 131 N. Front, ED 6-6169

Horlogemaker
J. SNIEDER
STATION ST., SMITHVILLE
Voor de verkoop van horloges, banden, klokken, wekkers, Hollandse zilveren ringen enz. komen wij gaarne bij U aan huis.
Bel collect WAlker 6-7372

De Natuurgeneeswijze

doet wonderen ook als U alles al tevergeefs hebt geprobeerd. Waar alles faalde en men de hoop had laten varen brachten de onschad. Florakruiden vaak volkomen genezing. Wat de natuur ons biedt is onverbeterlijk. Neemt geen vergif, doch een werkelijk geneesmiddel. Toez. desgew. in blanco verpakking!

Voor Canada uitsluitend volle kuren (9 mnd.) à $ 18.00 bij vooruitbetaling.

Meldt Uw ziekte en klachten aan
Kruidenhuis "FLORA"
Westersingel 40, Groningen, Ned.

Gaat U naar Holland ?

Voor al Uw reizen per BOOT of per VLIEGTUIG vraagt vrijblijvend advies aan:

C. STEENHOF
43 CRANE AVE., WESTON, ONT.
Telefoon CH 1-0811

'N MOOI WERK IN 'N PRACHTLAND

door Rev. J. GRITTER.

(27 - Slot)

EEN CHRISTELIJKE PERS

Dat er bij ons mensen in de immigratie een sterke begeerte ontstond om zoveel mogelijk contact met elkaar te bewaren, was te verstaan. Men was vreemdeling in een vreemd land. De toestanden waren zo anders dan men in Nederland gewoon was. Men had zo'n behoefte in zijn eigen taal eens met anderen te kunnen spreken, en zo'n geestelijk verlangen om met broeders en zusters in de Here gemeenschap te oefenen. Dat was echt een behoefte, een rechtmatige behoefte.

Die was nog te sterker doordat men overal, op allerlei plaatsen terecht kwam, vaak mijlen van elkaar. De Canadese regering was bang voor kolonies. Men had daar ervaring mee gehad, dat op zekere plaatsen b.v. groepen uit Rusland zich neerzetten, zich met de omgeving weinig bemoeiden, eigen taal en gebruiken vasthielden, en soorten van eilanden vormden temidden van het leven in Canada. Op de duur had dat niet een goede invloed, daar kwam botsing uit voort en men wilde dat beslist verhinderen. De immigratie-instanties hadden opdracht om de nieuwelingen overal te plaatsen zodat ze zich moesten vermengen met de reeds bestaande samenleving. Zo kwamen ook onze mensen overal te zitten, ver uit elkaar. Dat maakte het verlangen om elkaar te ontmoeten temeer intensief.

Zoals we reeds hebben aangegeven werd in deze behoefte zoveel mogelijk voorzien door de mensen bij elkaar te brengen in groepen tot het houden van diensten en zo meer.

Er waren er ook die al spoedig inzagen dat er eveneens op breder terrein iets gedaan moest worden om de band tussen diegenen die geestelijk één waren zoveel mogelijk levendig te houden en te versterken. Het aangewezen middel daartoe was de pers.

Ds. Paul De Koekkoek, eerst predikant in de bestaande Chr. Ref. Church of Edmonton, later home missionary onder onze mensen in westelijk Canada, heeft de eer dat hij daartoe een begin mocht maken. Hij noemde zijn blaadje "Canadian Calvinist". Het moest natuurlijk op kleine voet beginnen. Hij was eigenaar, redacteur, administratie, alles in één. Het verscheen zo geregeld als de omstandigheden toelieten. Een vaste lijst van lezers had hij niet, dus ook geen geregeld inkomen. Hij zond zijn blaadje in bundels aan de leiders van groepen, veelal home missionaries, of anderen, met het vriendelijk verzoek om ook iets in de kosten bij te dragen. Vooral predikanten, doch ook wel anderen, werden ingeschakeld om wat plaatselijk nieuws door te geven en hun gedachten ten beste te geven over ons werk. Het was klein, het was niet gemakkelijk medewerking te krijgen. Ieder was zo druk met zichzelf, met eigen groep, of groepen. Men had ook nog zo weinig. Het blaadje had op zijn best een schraal bestaan. Maar het was een begin. En dat moest er komen wilden we verder.

Na enige tijd gingen er in Ontario stemmen op dat we iets moesten hebben dat meer op onze plaatselijke toestanden hier georienteerd zou zijn. Zo kregen we daar "Contact". Dat ging ook niet zo geweldig. De broeders die het moesten verzorgen hadden de handen vol met allerlei ander werk. Geregeld een rubriek verzorgen is ook nog niet zo'n eenvoudige zaak. De inkomsten lieten ook te wensen over. Nu hadden we twee zwakke blaadjes, beide roepend om de steun van onze mensen.

Vanzelfsprekend kwam de gedachte op: we moesten die twee bij elkaar doen en trachten samen één goed blad op te bouwen. Ik was ook sterk van die gedachte. Op een vergadering in Winnipeg gelukte het tenslotte te komen tot een samensmelting onder de naam: "Calvinist-Contact". Het verscheen in Chatham, naar ik meen eerst eens per maand, daarna om de andere week. De bedoeling was: nieuws, beschouwingen over ons leven en onze roeping hier in Canada, te dienen als orgaan van de immigratieverenigingen, in het algemeen het besef van saamhorigheid te versterken en aan ons leven hier wat leiding te geven.

Ook dit was niet aanstonds een geweldig succes. We hadden niet genoeg mannen ter zake kundig, die er genoeg tijd aan konden geven om het eens goed op poten te zetten. Het was een strijd om het bestaan. Maar we mochten het toch behouden.

Over het verdere verloop van de zaak zal ik niet uitwijden. Het blad werd overgebracht naar Hamilton, waar het tot meerdere bloei kwam. Dat ging ook niet zomaar. Er zijn heel wat mijlen gereden en veel uurtjes besteed en allerlei middelen aangewend om tot uitbreiding en versterking van ons blad te komen. God heeft die pogingen willen zegenen. Hem zij daarvoor lof toegebracht. We hebben thans een blad dat er wezen mag en dat nog steeds in kracht en invloed toeneemt.

Lang voor "Calvinist-Contact" nog in wording was hadden we in de U.S. ons Hollands blad "De Wachter", dat bijna vanaf het begin van de Chr. Ref. Church hier ons kerkelijk leven diende. Toen onze mensen Canada binnenkwamen kwam het ook daar hun dienen, en vond veel waardering. Fijn is het dat almeer van onze Canadezen konden worden ingeschakeld als medewerkers. Het was ook vooral om onze mensen in Canada dat de jongste synode besloot dat "De Wachter" een weekblad zou blijven. Dat de prijs nu ietwat moest worden verhoogd zal wel geen bezwaar zijn, hopen we. Moge het blad nog veel jaren zijn helpende invloed kunnen geven.

Inmiddels verscheen ook "Church and Nation" op het terrein. Eerlijk gezegd waren velen daar eerst niet blij mee: we konden de noodzakelijkheid ervan op dat tijdstip niet inzien. Maar Prof. Dr. M. H. Woudstra meende dat er aan een kerkblad, meer bepaald op kerkelijk terrein, behoefte was, en heeft doorgezet, in het begin met grote persoonlijke opofferingen. Anderen hebben zich aan zijn zijde geschaard. Het recht daartoe zal zeker niemand hun betwisten. Geleidelijk begint het er meer op te lijken dat er ook voor dit blad een plaats is. Het heeft ook zijn eigen karakter, en draagt op eigen wijze bij tot opbouw van ons kerkelijk leven in Canada. Geve God ook daarover Zijn zegen.

De belangrijkheid van de Christelijke pers ook voor ons in Canada kan moeilijk overschat worden. Geleidelijk wordt er almeer gebruik van gemaakt om ook in plaatselijke behoeften te voorzien. Het is bezielend te zien hoe God ook in dit opzicht gezegend heeft en nog zegent. Wie had dat alles kunnen voorzien toen we eerst ons werk mochten aanvangen! Soli Deo Gloria!

* * *

Voorlopig is dit mijn slotartikel, althans in deze serie. De bedoeling was door deze stukjes een beeld te geven van ons leven in Canada, zoals zich dat vooral in de eerste jaren ontwikkeld heeft. Het waren maar schetsen, grepen. Ik ben geen geschiedschrijver. Het zou mooi geweest zijn als men temidden van het werk nauwkeurige aantekeningen over allerlei had kunnen bijhouden, maar daar was eigenlijk geen tijd voor. Het is in elk geval niet gebeurd. Van mijn preekbeurten heb ik gedurende mijn hele diensttijd een nauwkeurige lijst gemaakt. Daarbij kwamen allerlei ervaringen die zich in ons geheugen vastgezet hadden. Zo heb ik getracht ons leven in Canada op allerlei wijze te belichten. Daar ben ik nu zo ongeveer mee klaar. Nu moet ik maar ophouden, anders zou het ook nog vervelend kunnen worden. Ik hoop dat het interessant geweest is en er toe mag leiden dat God nog gedurig meer dank ontvangt.

Hartelijk dank aan de redacteur, die zo welwillend plaatsruimte afstond. Als God mijn leven nog wat spaart kom ik wellicht nog wel eens zo nu en dan terug, want Canada ligt me nog na aan het hart, en ik heb over sommige onderwerpen die daar aan de orde zijn ook nog wel wat gedachten.

Uit de verte een hartelijke groet aan al onze vrienden in Canada!

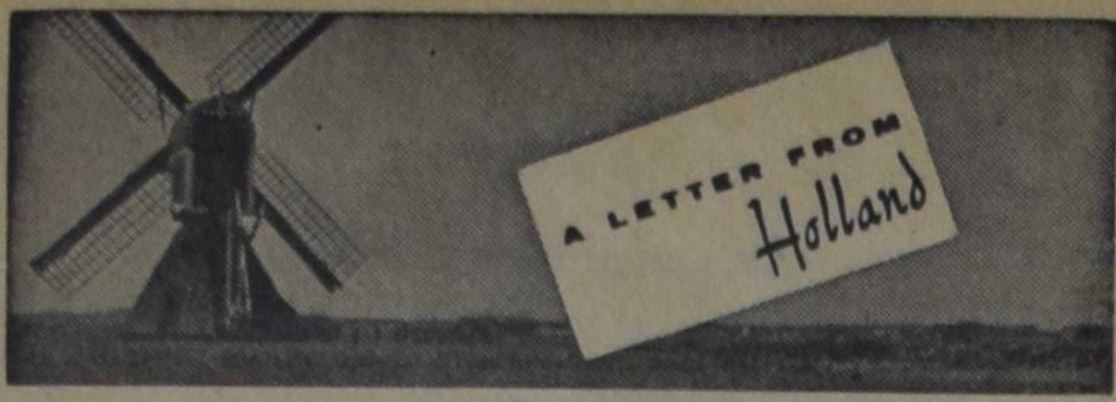

door Tjits Veenstra

Het nieuwe jaar is begonnen, de feestdagen zijn voorbij en het kost moeite om weer in de tred van het gewone leven met zijn werk en zijn plichten te raken. Ik heb de Kerstdagen bij mijn ouders in Drachten gevierd. Ons huis was hutje-mutje vol, want er logeerden ook nog een broer met vrouw en vier kinderen, zodat we met zijn tienen woonden in een huisje met twee slaapkamers, een zoldertje en één kamer en suite. Maar het was gezellig. Op de eerste Kerstdag werden de kerkdiensten opgeluisterd door een trompet die orgel en gemeentezang begeleidde en op tweede Kerstdag was er een zangdienst met een koor en orkest, we hebben wakker de beurtzang beoefend en zelfs de kinderen moesten een couplet alleen zingen.

Buiten was het weer bar en boos. We zitten hier midden in een ouderwetse winter. 's Vrijdags voor de Kerstdagen ging ik uit Zeist vandaan, de temperatuur was 6 graden boven nul en het regende. Tussen Harderwijk en Staphorst was het mistig en hier en daar lag een plekje sneeuw. Na Staphorst klaarde het op, de lucht werd strak blauw en toen ik in Drachten uit de bus stapte, vroor het daar flink en waren de trottoirs glad van de bevroren sneeuw. De dag daarop spreidde het vorstgebied zich uit over het gehele land en sprak de radio al over matige tot strenge vorst. Door de straten reden politiewagens en over de radio klonken geregeld waarschuwingen, dat we onze waterleiding 's nachts af moesten sluiten. De washandjes hingen dan ook bikkelhard aan de wastafels. Toen we op tweede Kerstdag 's morgens opstonden, sneeuwde het, en toen we 's avonds naar bed gingen, sneeuwde het nog. De commissie voor de Elfstedentocht vergaderde, de **Elfmerentocht** werd vastgesteld, de scheepvaart was gestremd, enz. 's Zondags begon het te stormen en toen was alle verkeer gestremd door de sneeuwduinen. Wat nog nooit in ons land is gebeurd: twee treinen liepen vast in de sneeuw, langs de wegen stonden overal ingesneeuwde en vastgelopen auto's, in Noord-Holland waren verscheidene dorpen geïsoleerd, in Volendam lag de sneeuw tot aan de dakgoten, Ameland en Schiermonnikoog waren onbereikbaar, de meeste busdiensten gestaakt, in het IJselmeer lagen twee schepen ingevroren, ze werden door een helicopter bevoorraad en zijn later achter een ijsbreker aan naar Amsterdam geloodst. De veerdiensten werden gestaakt wegens drijfijs. Men vroeg hulp voor de vogels en de reeën, ook zij werden per helicopter gevoerd.

Alle sportfestijnen, de Elfstedentocht, de Elfmerentocht, heel wat schaatswedstrijden moesten worden afgelast omdat de banen onder waren gesneeuwd. Helaas zijn er ook weer heel wat mensen verdronken doordat ze in een wak reden en zijn er heel wat branden uitgebroken, doordat de kachels te hard werden gestookt.

Maar dank zij het weer zijn het rustige feestdagen geweest. Er was weinig verkeer op de weg, het weekend tussen Kerstfeest en Nieuwjaar was zonder dodelijke verkeersongevallen, en het was in de nacht van Oud- op Nieuwjaar zo koud, dat de mensen veelal binnen bleven, zodat de gebruikelijke opstootjes in Amsterdam, Den Haag en Rotterdam zijn uitgebleven.

De radio was veertien dagen tevoren al gaan waarschuwen tegen het gevaar van vuurwerk, maar ondanks dat is er in Den Haag toch nog een 10-jarig jongetje met zware brandwonden in het ziekenhuis beland: hij had 60 rotjes in zijn zak, gooide er eentje op straat, deze ontplofte niet, hij stak hem weer in zijn zak, waar hij alsnog ontplofte en met hem de 59 anderen.

Vrijdagmorgen 4 januari dooide het. De kinderen schaatsten op straat vanwege de ijzel, het sneeuwde, de bussen vielen weer eens uit, de treinen hadden vertraging, maar in de loop van de dag werd het beter. De zo moeizaam met de sneeuwblazer van Schiphol geruimde autoweg Utrecht-Amsterdam (zelfs deze is enkele dagen afgesloten geweest wegens de hoge sneeuw) bleef berijdbaar, evenals de pas weer geopende weg Apeldoorn - Arnhem. Zaterdag dooide het nog. Maar gisteren is de vorst terug gekomen, vannacht vroor het weer 8 graden. En nu zitten we dan met halfweggedooide, vieze opnieuw bevroren sneeuw op trottoirs en binnenwegen, alleen de hoofdwegen zijn schoon, de rest is spiegelglad en gevaarlijk.

En dan te bedenken dat ik volgende week maandag naar Zwitserland ga, omdat ik in november vond dat ik deze winter toch sneeuw moest zien.

Er is enig rumoer ontstaan rondom de R.K. studentenpater Van Kilsdonk te Amsterdam. Deze had in een rede voor de vereniging Sint Adelbert te Rotterdam critiek uitgeoefend op het beleid van de Curie te Rome en gesproken over de verontrusting die er heerst in de kringen der R.K. intellectuelen over het gebrek aan vrijheid in de Kerk. De Curie heeft daarop van bisschop Van Dodewaard te Haarlem geëist, dat hij de pater zou ontslaan en de orde waartoe pater Van Kilsdonk behoort heeft hem een spreekverbod opgelegd.

De R.K. studenten en de R.K. dagbladen en tijdschriften waren hevig verontwaardigd. De studentenpater is erg geliefd en hij behoedt veel studenten voor afglijden van de kerk, een steeds toenemend verschijnsel onder de jonge R.K. intellectuelen. Ook de protestanten zijn voor de pater in de bres gesprongen. Hoogleraren van de V.U. hebben een telegram aan de Haarlemse bisschop, kardinaal-aartsbisschop Alfrink te Utrecht en het gehele Nederlandse episcopaat gestuurd, waarin ze hun verontrusting uitspreken en de pater een beginselvast katholiek priester noemen. Dertien reformatorische hoogleraren stuurden de volgende dag een telegram. Zij wezen op de toenadering en het toenemende begrip tussen protestanten en Rooms Katholieken en schreven dat dit alles door dit ontslag ernstige schade zou lijden. Zaterdag vermeldden de kranten dat de bisschop van Haarlem heeft besloten Pater Van Kilsdonk niet te ontslaan.

Er heerst grote beroering in de K.L.M. Onze nationale luchtvaartmaatschappij werkt nog steeds met grote verliezen. Ze heeft in de tijd van toenemende hoogconjunctuur vermoedelijk te hoog gegrepen. Dr. E. van Konijnenburg, onderdirecteur, had al per 1 januari ontslag gevraagd. De vorige week heeft directeur drs. E. H. van der Beugel plotseling ontslag gevraagd met ingang van 1 april, de drie directeuren die helemaal achter zijn beleid stonden zijn hem gevolgd. Van der Beugel gaat eerst enige tijd met vacantie, hij heeft te hard gewerkt de laatste maanden. De vroegere president-commissaris van de Nederlandse spoorwegen, ir. F. Q. den Hollander is voorlopig voorzitter van de directie geworden. De directie van de KLM heeft in een memorandum aan de regering 2 mogelijkheden geopperd om uit het moeras te komen: a. de KLM inkrimpen tot de helft van haar omvang, b. van de KLM in feite een staatsbedrijf maken. Volgens de kranten zal het wel op inkrimping uitlopen. Het devies van de heer Den Hollander bij de spoorwegen is ook altijd geweest: "besnoeien en moderniseren" en daarmee hebben we een prachtig spoorwegnet gekregen. Het gonst dan ook van geruchten over te verwachten ontslagen. Maar de regering schijnt nog niet veel voor inkrimpen van de KLM te voelen. Afwachten maar.

Ons land heeft een Hongaarse vluchteling die door de Canadese regering naar Hongarije terug was gestuurd, niet doorgelaten maar weer op het vliegtuig naar Canada gezet. Hij heet Mihaly Kerkes, is 32 jaar oud, was tijdens de opstand in militaire dienst, maar heeft meegevochten aan de kant van de opstandelingen, hij zou dus in Hongarije worden doodgeschoten èn als rebel èn als deserteur. Hij had geen paspoort, alleen een soort legitimatiebewijs en was niet ingeënt tegen pokken, wat wij op Schiphol toen maar even hebben gedaan. Hij was in mei 1957 in Canada aangekomen, werkte er als ongeschoold arbeider bij de spoorwegen, werd een keer opgepakt wegens dronkenschap en in een hospitaal voor zenuwzieken gestopt. Hij was echter niet gek en men liet hem er al gauw werken in de wasserij. Mihaly (Mike) verklaarde gelaten: "Ik denk dat ze me weer in het ziekenhuis zullen zetten, maar dat kan me niet schelen. Ik wil terug naar Canada". Dat ziekenhuis ligt in North Battleford in Saskatchewan.

Prof. dr. F. Grosheide heeft zijn 50-jarig jubileum als hoogleraar aan de V.U. gevierd. Het was een rustig en wat eenzaam feest. De meeste tijdgenoten van de professor zijn overleden en hij zelf is niet sterk meer.

"Belijden en Beleven" heeft een fusie aangegaan met "Centraal Weekblad" en de "Vriend des Huizes" is per 1 januari opgeheven.

De honden en katten die een certificaat bezitten dat ze zijn ingeent mogen weer per trein reizen.

De politie te Delft heeft bij een caféhouder 2000 folders in beslag genomen. Ze leken sprekend op dollarbiljetten, hoewel het interieur van het café er op stond afgebeeld, er waren al 2000 exemplaren verspreid.

Prinses Beatrix heeft op haar reis door Thailand een foto genomen van het graf van Jac. Aarts die daar in Japanse krijgsgevangenschap is gestorven en deze foto aan zijn 85-jarige moeder gestuurd. Deze had onze prinses daarom gevraagd.

De fractieleider van de A.R., de heer Bruins Slot, komt na de verkiezingen niet terug in de Tweede Kamer. Hij moest van de dokter kiezen, welke functie hij wilde behouden, het kamerlidmaatschap of het hoofd-redacteurschap van het dagblad Trouw. Hij koos de laatste.

De oud-gouverneur van Nieuw-Guinea, de heer J. Platteel, is burgemeester geworden van Ede.

In Amersfoort is een nieuwe rondweg geopend. Het verkeer gaat nu om de stad heen en komt bij Hoevelaken weer op de weg naar Zwolle. Het is een prachtige dubbelbaans weg met glooiende bermen omhoog naar de bossen, er gaan vijf viaducten overheen.

De zuster - wereldhavens New York en Rotterdam hebben telegramen gewisseld bij de aan komst van het 25.000ste schip van 1962 in de haven van Rotterdam. Het was de Zweedse ertstanker Tosterö. Schip en bemanning zijn overstroomd met geschenken, het begon met een lauwerkrans van de "Stichting Havenbelangen" en het eindigde met een volledige sportuitrusting voor de zoon van de kapitein, Eddie Graafland, de keeper van "Feyenoord". Het schip werd gepavoiseerd en de hele bemanning op het stadhuis ontvangen.

Vierduizend Nederlanders hebben nog een gesigneerde Kerstkaart en een zilveren schaaltje met bonbons van koningin Wilhelmina ontvangen. Ze waren nog klaargekomen, voordat ze stierf en koningin Juliana heeft besloten om ze alsnog te versturen. Al vanaf de bevrijding stuurde koningin Wilhelmina met Kerstfeest een kaart en een klein geschenk aan lichamelijk of geestelijk invalide oud-verzetsstrijders, nabestaanden van oorlogsslachtoffers, vluchtelingen, enz.

Koningin Juliana heeft in haar Kerstboodschap haar overleden moeder herdacht en gedeelten uit een Kerstrede, die koningin Wilhelmina eens in intieme kring heeft gehouden, voorgelezen.

Drie beelden van de op 2 Januari j.l. in Groningen gehouden nationale schaatskampioenschappen. Links: Rudi Liebrechts in actie tegen Jan Hoorneman op de 500 meter, welke door Liebrechts gewonnen werd. Midden: Een beeld van de strijd tussen mej. E. de Beer (voorgrond) en mej.Kemperink, over 500 meter. Rechts: A. van Maanen kwam tijdens zijn rit tegen Nico Houter ten val, hetgeen voor Houter de zege op de 500 meter betekende.

Hoe bar de winter Volendam in zijn greep heeft toont deze foto van een rijtje ingesneeuwde huisjes langs de dijk aan het Noordeinde. Verschillende families moesten tijdelijk worden geëvacueerd omdat de sneeuw zich niet alleen voor de huizen ophoopte maar ook binnendrong.

De huldiging van Willy de Beer en Rudi Liebrechts na afloop van de nationale schaatskampioenschappen in Groningen, waarin zij respectievelijk de dames- en de herentitel verwierven.

WINTER IN ARTIS
De dromedarissen in de Amsterdamse dierentuin vinden sneeuw maar een raar goedje.

WILLEM G. POOLMAN
advocaat
notaris
meester in de rechten
330 Bay St., Toronto 1, Ont.
(hoek Bay/Adelaide St.)
tel.: EM 3-1334

Van Spengen lacht, om elke vracht!
Verhuizingen door geheel British Columbia. Wij verpakken en verzenden over zee en land.
Packing, Crating, Shipping
A. VAN SPENGEN
Custom Broker
5743 St. Margaret St.
Vancouver 16, B.C. HE 1-7834

Groente- en Bloemzaden
Landbouwzaden, Voorjaars-Bloembollen, Bestrijdingsmiddelen, Vruchtbomen, Aardbeien-planten enz. enz.
Ook: Hollandse Sperciebonen, Snijbonen, Bruine Bonen, Capucijners, Kropsla, Boerekool, Postelein, Witlof, Andijvie, Wortelen, Originele Langendijker Koolsoorten. (Groeien uitstekend in Canada en U.S.A.).
Tevens: HOLLANDSE KAMERPLANTEN: Ster van Bethlehem, wit en blauw, Flamingo-plant en Hertshoornvaren, in potjes.
Wij verzenden ook ZADEN NAAR HOLLAND voor U.
Hollandse of Engelse prijscourant op aanvrage geheel gratis
Ons GIRO-CLEARING-COMPANY- ACCOUNT NO. is:
10-138-1025.
WILLIAM DAM SEEDS
West Flamboro, Ont. (near Hamilton)

CHINESE BELANGSTELLING VOOR AFRIKA

China heeft zich in het verleden altijd op de landbouw toegelegd. Sedert de stichting van de "socialistische" staat en ook als gevolg van de steeds vermeerderende bevolking, heeft dat land echter een grote industriële ontwikkeling ondergaan. Deze ontwikkeling schept veel problemen en één daarvan is het vinden van nieuwe markten in het buitenland.

Als gevolg van politieke toestanden zijn markten in het Oosten en in Amerika beperkt en er zijn bewijzen, dat China zich nu met Afrika bezig houdt.

Afrika kampt met verschillende economische en politieke problemen, vooral ten opzichte van zijn positie in de internationale politiek en kan op het ogenblik door elke machtsgroep beïnvloed worden.

Economie en politiek gaan meestal hand in hand en het spreekt dus vanzelf, dat economische banden door politieke gevolgd zullen worden. Dit geldt vooral in het geval van China, dat met Rusland in een strijd om het leiderschap in de communistische wereld gewikkeld is.

Ondertussen zijn de Afrikaanse staten zo bezig de "kolonialisten" van het Westen in het oog te houden, dat zij het gevaar uit het Oosten niet opmerken.

OP POLITIEK GEBIED

In April 1960 werd in Peking de "China-Afrika Vriendschapsvereniging" opgericht. Dit is een regeringslichaam, verantwoordelijk voor de bevordering van vreindschapsbetrekkingen met Afrikastaten "in hun strijd tegen imperialisme en kolonialisme".

Daarnaast werd het "Special work - toward - Africa Committee" van de Chinese communistische partij gesticht. Samen met een paar andere instellingen vormen bovengenoemde groepen de basis voor de ideologische aanval.

Daarbij komt nog, dat Radio Peking meer dan 90 uur per week naar Afrika uitzendt en daarmee de uitzendingen van Radio Moskou nog overtreft.

Behalve openlijke ondermijnende activiteiten, zoals de opleiding van saboteurs en de voorziening van wapenen, worden afgevaardigden uit Afrika koninklijk in China ontvangen.

In Mei 1962 werden vertegenwoordigers van Mali, de Kameroen, Dahomey en Senegal door de "China-African friendship Association" onthaald.

Ofschoon Ghana meer in de Russische invloedssfeer valt, ging uit dat land een afvaardiging van de vakbond naar China, evenals uit de Kameroen en Senegal.

Mevr. Aova Keita, vrouw van de premier van Mali, bezocht Peking en verklaarde daar dat Formosa "bevrijd" moest worden.

Somalië stuurde een parlementaire en een jeugd-afvaardiging naar China en een missie uit China bracht een tegenbezoek aan dat land.

In Zanzibar wordt Chinese infiltratie opgemerkt. De Nationale Partij van Abdul Mohammed aldaar geniet de volle goedkeuring van China.

De ene voorname leider uit dit land na de andere reist naar Peking.

De Chinezen zijn net zo aktief op diplomatiek terrein. Er komen bijna net zoveel ambassadeurs aan als geld voor ondermijnende organisaties.

China heeft nu gezantschappen in Guinea, Ghana, Nigerië, Sierra Leone, Mali, Ruanda-Urundi, Congo Stanleyville, Zanzibar en Tanganyika.

Verder ondersteunt China verschillende revolutionnaire bewegingen, naar alle waarschijnlijkheid ook de PAFMECSA (Pan African Freedom Movement for East, Central and South Africa).

Het doel van PAFMECSA is om onder de dekmantel van "African Nationalism", wet en orde in de Federatie van Rhodesië en Nyasaland en de Republiek van Zuid-Afrika te verstoren.

OP ECONOMISCH GEBIED

Over het algemeen voert China het volgende uit naar Afrikaanse landen: touw, garen, radio's, fietsen, potten en pannen, kleding en thee.

De Chinese invoer uit Afrika bestaat uit: cacao, jute, koffie, diamanten, huiden en vellen, vet en tabak.

In juli 1962 werd in Peking een cenferentie gehouden teneinde de problemen van economische ontwikkeling te bespreken. Deze conferentie werd bijgewoond door afgevaardigden van Ghana, Guinea, Mali, Algerië en Tanganyika.

In Maart 1961 ontving Guinea een lening van 25.000.000 dollar. China verschaft ook gratis rijst, ondanks eigen tekorten als gevolg van mislukte oogsten.

In Augustus 1961 kreeg Ghana een rentevrije lening van £7.125.000. Er werd ook een overeenkomst getekend van de volgende inhoud:

(a) Verdrag van vriendschap en non-agressie.
(b) Verdrag voor culturele samenwerking.
(c) Overeenkomst voor economische en technische samenwerking.
(d) Handel en betalingen. Minimum jaarlijkse wederzijdse handel van niet minder dan £8.000.000.

In Uganda kocht China katoen ter waarde van millioenen ponden sterling en droeg £40.000 bij voor de stichting van een nieuwsblad.

Odinga Oginga, een extremistische anti-blanke in Kenia, ontving geldelijke steun uit China, evenals groepen in Tanganyika.

Het staat wel vast, dat China onheilspellende bedoelingen heeft ten opzichte van Afrika. Het is te hopen, dat men in de Afrika-staten spoedig deze nieuwe vorm van kolonialisme onderkennen zal, want het is niet alleen hun veiligheid, welke op het spel staat, maar die van de hele Westerse wereld.

(African Express)

Men strijdt om Afrika, dat nog altijd het minst ontwikkelde werelddeel is.

BOEKBESPREKING

"Mens, vanwaar komt gij?", door A. de Linge. Uitgave: "Advent" - Brussel, 189 p., $1.50.

De mens is sinds eeuwen bezig een antwoord te vinden op de vraag omtrent zijn ontstaan. De Bijbel wordt terzijde gelegd en de mens probeert zelf een antwoord te zoeken en alles zelf te verklaren. Het gelukt hem natuurlijk niet, omdat de mens, weliswaar uitnemend door God geschapen, na de zondeval slechts een beperkt verstand en inzichtsvermogen heeft.

Dit boekje nu neemt ons mee in de gedachtenwereld van theorieën die vroeger bestonden en verdrongen zijn door huidige ideeën, en het toont ons zo dus aan dat er geen enkele theorie voldoet. Beide, biologisch als wel geologische theorieën worden onder de loupe genomen. Er kan niet tegen feiten gestreden worden, maar de schrijver merkt zo terecht op dat juist de verklaring van deze feiten zo foutief is. De wetenschap roept de hulp in van ijstijden, aardbevingen of verschuivingen en wat dies meer zij. De schrijver merkt echter op dat de zondvloed alleen al in staat is geweest al deze bijzonderheden te veroorzaken en dat ook kan doen in een veel kortere tijd en dat zodoende het idee van miljoenen ook foutief moet zijn.

Telkens wanneer een theorie wordt belicht vertelt de schrijver ook welke vragen geen oplossing hebben en zodoende dus dat de theorie niet voldoet. De schrijver is dan ook van mening dat de Bijbel in alles als richtsnoer behoort genomen te worden. Het is dan misschien niet altijd mogelijk een zuiver wetenschappelijk antwoord te vinden maar wel, en dat is veel belangrijker, een gelovig antwoord.

Het vergif van de evolutie blijft niet alleen in de hogere wetenschapskringen maar oefent zijn verkeerde werking uit op practisch alle terrein van het leven. Het is daarom niet alleen nodig dat alle studenten en scholieren dit boekje lezen, maar een ieder zou dit moeten doen. Het is een vlot geschreven populair-wetenschappelijk boekje en het geeft ons weer moed en vertrouwen om alle vragen te kunnen bestrijden met een vast geloof in de Bijbel.

Henry R. Boer,
McMaster University.

DUXBURY
TRAVEL SERVICE
Agent: TCA, KLM, Holland-America Line, Europe-Canada Line
BRAMPTON, ONT.
85 Main St. N. Phone GL 1-4280
Agent Canadian National Railway

Voor: Alberta, B.C. en Saskatchewan is de
"Children's Bible"
(3—9 jaar)
Anne De Vries $ 4.95
ALLEEN verkrijgbaar bij
WOUDSTRA'S BOOKHOUSE
9330 Jasper Ave.
EDMONTON, ALTA.

HEEFT UW AUTO ZIJN BESTE TIJD GEHAD?

Bij de eerste de beste gelegenheid dat U de aankoop van een auto, een televisie apparaat, een wasmachine moet financieren . . . of een ander groot stuk . . . vergelijk dan de kosten van een Royal Bank termPlan lening. U zoudt U zelf behoorlijk wat kosten aan interest besparen! Een Termplan lening verschaft U contanten op zak op een goedkope zakelijke basis. En het is op Uw leven verzekerd. Vraag naar onze brochure of praat met de directeur van een der filialen der Royal Bank.

ROYAL BANK

DE ZILVEREN TROMPET

door J. WESLEY INGLES
(Vertaald door J. Vriesinga)

(11)

"'k Zie je straks wel weer, Fay, zei Nita, en werd dan meteen in beslag genomen door drie nieuwelingen, die haar naam en adres wilden weten, en van dichterbij haar ogen zien schitteren en haar mond lachen.

Fay stelde nu de vraag waar hij allang tegenop gezien had.

"Hoe komt U zo op Wharton verzeild dit jaar?"

Sinds het onderhoud met professor Brainard had hij tijd gehad om zijn smoesje wat te wijzigen. Hij vertelde nu iets van: al m'n vrienden weggetrokken, en geen voldoende geld bovendien en toen kwam dit baantje hier als assistent-trainer opdagen . . .

Het klonk hemzelf idioot in de oren. Dit meisje kon je geen leugens vertellen. Hij zou haar moeten zeggen dat hij naar Wharton gekomen was om haar te zien. Hij zou moeten zeggen dat hij van haar hield zoals hij niet gedacht had van iemand te kunnen houden. Ze was liever dan ooit tevoren, vanavond, terwijl ze zo vlak bij hem stond, midden in de volle zaal.

En ze was onmenselijk knap. Geen onnatuurlijke knapheid als van een opgedirkte pop, maar werkelijke, levende en natuurlijke schoonheid.

"Hij stelde een idiote vraag: "Waar ging je heen, na Brooklyn?"

"O, we zijn drie weken in Philadelphia geweest. En toen ben ik naar huis gegaan om nog wat vacantie te hebben voordat ik hier weer heen moest."

Hij keek nu pas naar het papier op haar japon en zag dat ze van Californië was.

"Je woont in Californië?"

Weer zo'n idiote vraag.

"Ja, Pap is verbonden aan het Bijbel centrum sinds we uit Japan kwamen. Ik ben in Japan geboren."

Dat had hij natuurlijk niet kunnen denken. Maar het maakte indruk op hem.

"Hoe lang ben je daar geweest?"

"Tot ik twaalf was. Toen ben ik bij mijn tante geweest in Los Angeles."

"Je moet Japan goed kennen."

"Ik houd van Japan."

Toen herinnerde hij zich plotseling dat hij nog niets gezegd had over haar spel in de tent in Brooklyn.

"Dit heeft niets met Japan te maken," begon hij haastig, "maar ik wilde je zeggen hoezeer ik van je muziek genoten heb. Het was een ervaring die ik nooit vergeten zal."

"Dank je wel," zei ze, en haar ogen glansden diep onder dit bewonderende compliment.

"Ik hoop dat Hij mijn muziek gebruiken kan voor Zijn glorie," voegde ze er rustig aan toe.

Haar volmaakte eenvoud maakte dat hij zich nu weer gegeneerd gevoelde. Het was maar niet een lege uitdrukking die ze gebruikte. Er was iets in de manier waarop ze zei van "Hij" en "Zijn" waaruit bleek dat deze woorden betrekking hadden op een machtig Persoon, die een levende werkelijkheid voor haar was en die de volledige toewijding van haar hele hart had. Dit was niet het soort fanatisme waarom je kon lachen. En zijn enige antwoord was: "Natuurlijk kan Hij dat". Maar hij vond het moeilijk om dat woord uit te spreken met dezelfde eerbied als zij. Hij probeerde het.

Ze keek nu om zich en knikte tegen allerlei mensen.

"Het is enig om hier weer te zijn. Ik zie er nu al tegen op om Wharton vaarwel te zeggen. Hoe vind je het hier?"

"Ik heb geen hoge dunk van de plaats, maar er zijn stellig hopen aardige lui hier."

"Dat bedoel ik ook, natuurlijk. Maar dat is Wharton ook, zie je. Niet de gebouwen, de lui."

Maar toen klapte er iemand in z'n handen en de leider van de avond stond te wachten op stilte. Eerst maakte het Randall boos, maar toen hij sprak werd hij blij.

"We gaan nu aan ons programma beginnen, en het eerste nummer is een piano-solo van Fay Thurston."

"Sorry," zei ze, terwijl ze wegglipte.

"Tot straks," fluisterde hij terug.

Er was geen zweem van plankenkoorts in haar houding, terwijl ze naar voren ging. Bij de piano keerde ze zich om en terwijl ze een ogenblik haar ogen liet gaan over de menigte zei ze: "Het is nu niet bepaald de sfeer voor Bach vanavond en het is misschien beter om de nieuwelingen kennis te laten maken met onze Wharton liederen."

Voor een ogenblik waande Randall zich weer in de tent. Maar dit was toch anders. De muziek en de sfeer waren anders.

Ze begon met een strijdmars vol van dreunend rhythme dat onmiddellijk de nieuwe studenten in z'n ban greep, terwijl de ouderen, die deze klanken herkenden van vele vroegere Wharton voetbal-wedstrijden, zich moesten bedwingen om de woorden niet mee te zingen in een donderend accoord:

Come on, Wharton!
Come on, Wharton!
Plunge right through that line!

Maar ze zongen niet. Ze lieten zich gewillig begeesteren en luisterden met de versnelde polsslag van een menigte onder de schallende klanken van een fanfarecorps.

Randall onderging het als een geheel nieuwe sensatie, die hij niet voor mogelijk had gehouden.

En telkens ging ze over, in een wonderlijke warreling van klanken, naar nog weer een andere melodie, even betoverend en uitdagend.

Hail to the Orange,
Hail to the Blue,"

zongen de ouderejaars nu zachtjes mee.

De potpourri duurde vol tien minuten. En het sluitstuk vormde een ware stortvloed van rhythme en klank. Randall had nooit zoiets adembenemends gehoord. Dat is de "Laureata", gromde een van de omstanders hem in het oor. Een van onze jongens schreef het vorig jaar. Wat een muziek, niet?"

"Geweldig," kon hij alleen maar haastig zeggen in antwoord.

Fay Thurston moest wel krachtige vingers hebben om zo overdonderend te spelen. Het laatste accoord stierf weg in een felle uitbarsting van applaus dat minutenlang aanhield.

Ze boog dankend en verwijderde zich van de piano om echter spoedig op haar schreden terug te keren, gédwongen door het opnieuw driftig aanzwellend applaus. Toen het plotseling wegstierf zei ze:

"Ik zie wel dat jullie graag willen zingen. Wat zal het wezen?"

Er was even een verward geroep waar het woord "Laureata" echter duidelijk boven uitklonk. Terwille van de nieuwe studenten sprak ze langzaam de woorden van het lied en ging dan weer zitten om het eerste accoord aan te slaan. Allen zongen; de piano verdronk in de geestdrift van hun stemmen. Er was zoiets aanstekelijks in de atmosfeer hier dat Randall er niet aan kon ontkomen. Hij was van plan geweest sceptisch en critisch te staan tegenover dit kleinsteedse gedoe. Kleinsteeds? Jawel, maar dan toch sterk genoeg bezield om een machtig leger uit te dagen.

Het deed hem iets. Dat een lied zo'n macht had over een mens . . .

Natuurlijk kwam ze niet weer bij hem. De rest van het korte programma interesseerde hem niet erg. Hij genoot van de korte, simpele toespraak van professor Brainard, die de nieuwe studenten verwelkomde met zo'n grote echte hartelijkheid dat iedereen op slag van hem hield.

Er waren wat spelen en toen werden verversingen aangeboden.

Randall trachtte weer in haar buurt te komen gedurende de cake met ijs, maar hij zag dat Bruce Wendell hem net voor was. Toen beantwoordde hij de uitnodiging in Nita's ogen.

"Wat opwindend, niet?" spotte ze.

"Wel, het was niet bedoeld als de opening van een nachtclub," zei hij, zich naast haar neerzettend. "Ik kan tenminste eerlijk zeggen dat ik ervan genoten heb. Zeg, dat is een leuk kind, je kamergenoot," besloot hij dan abrupt.

"Ze is aardig, he? 'n Beetje te aardig, vind ik. Ze hebben me bij haar geplakt, zodat ik van haar voorbeeld kan profiteren, vrees ik. Maar ik moet zeggen dat ze werkelijk lief is voor me. Je moest haar eens jazz horen spelen. Maar ze doet het niet meer, alleen bij hoge uitzondering, en je moet eindeloos zeuren om haar ertoe te bewegen. Wat gek he, dat jullie elkaar zagen in die tent? Ze verdient haar studie voor een groot deel met het spelen in die samenkomsten. Ik mag haar eigenlijk wel, maar ik begrijp niet waarom ze als een oud besje wil leven voor ze 21 is."

Terwijl Nita sprak nam Randall Fay op, aan de andere kant van de zaal. Hij zag Bruce en ontdekte iets in diens ogen en manieren dat hem deed schrikken. Het was duidelijk dat hij haar wel op zijn handen wilde dragen. Hij deed zelfs niet eens zijn best om zijn bewondering te verbergen. Maar natuurlijk. Hij had ook kunnen denken dat hij niet de enige was die door dit meisje was betoverd.

En hij uitte zijn vermoeden voor hij het wist.

"Heeft ze een vaste verhouding met een van de jongens?"

"Bruce Wendell heeft al drie jaar achter haar aan gelopen. Ik geloof dat ze practisch verloofd zijn."

Zijn cake met ijs verloor plotseling alle smaak. Hij moest zich dwingen om het op te eten. Hier had hij niet op gerekend. Hij had een sprong in het duister gemaakt; en nu zat hij in het donker.

Na afloop bracht hij Nita naar het meisjesgebouw, trachtend even vrolijk en geestig te doen als zij; maar hij was blij toen de deur achter haar dicht sloeg na zijn haastig "welterusten".

Hij stak het terrein weer over in helder maanlicht. Het glansde zilverig op het leien dak van het hoofdgebouw en toverde de grijze muren om in spookachtig wit. De hele wereld was overtrokken met een waas van grijs-groen zilver. Hij hield van maanlichte avonden, maar nu had hij er geen oog voor.

Bij de "Gym" aangekomen hoorde hij Bruce's diepe bas zingen. Hij was zeker ook juist binnengekomen want hij zag zijn schaduw voor het raam bezig zijn jas uit te trekken.

Randall ging naar zijn eigen kamer en ontkleedde zich zonder acht te slaan op wat hij deed. Dit was een probleem. Hij zou Bruce geen concurrentie aan kunnen doen tot na het voetbalseizoen. Het zou zijn spel kunnen beïnvloeden. Hij leek precies het type dat geen concurrentie waardeerde. Dit was niet leuk meer. Sommige mensen hadden het idee dat het studentenleven weinig meer was dan spel. Hij sprong in zijn bed met een verontwaardigd gesnuif. Dat was alles wat ze wisten van het studentenleven. Dat was alles wat ze wisten van het leven, punt.

Een tijdlang probeerde hij in slaap te komen. Toen, met een nijdige beweging wierp hij de dekens af en stak een cigaret op. Hij was eerlijk van plan geweest er mee op te houden, maar nu nog niet.

Na twee cigaretten werd hij wat rustiger en ging opnieuw slapen.

(Wordt vervolgd.)

CLASSIFIED ADS

Pay your advertisement when you send it in. See our standard-rates below:

Birth-announcements $ 3.00
Engagement-announcements $ 3.00
Marriage and anniversaries $ 4.00
Notifications of death $ 4.00
"For Sale" and "Want" advertisements up to 30 words $ 2.00. Every word more 5¢
For "letters under number" $ 0.50 extra.

Send your payment together with your ad to:

Calvinist-Contact
Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

Door Gods goedheid werden wij verblijd met de geboorte van een welgeschapen dochter

CAROLYN MARIA

Mr. and Mrs. Cas Rekman.
Joanne.
John.
Fred.
Casper.

Sarnia, Ont., 1172 Carr Street.
7 Januari 1963.

We thankfully announce that God has guided and guarded our parents and grandparents

Mr. & Mrs. GEORGE VAN DER VEEN

Wale Rd., Pitt Meadows, B.C.,

safely to another milestone in their lives, as they celebrated their 40th anniversary on February 15th, 1963.

Their thankful children:
Grande Prairie, Alta.:
Mr. & Mrs. H. Vander Veen.
Rocky Mountain House, Alta.:
Mr. & Mrs. Bob Wymenga.
Abbotsford, B.C.:
Mr. & Mrs. R. Vander Veen.
Pitt Meadows, B.C.:
Mr. & Mrs. H. Dykstra.
Haney, B.C.:
Mr. & Mrs. P. Sandstra.
Phillip and Harry.
12 grandchildren.

Heden is in Jezus ontslapen mijn geliefde Vrouw, en der kinderen en kleinkinderen zorgdragende Moeder en Grootmoeder

MARGARETHA THALEN—BOER,

in de gezegende ouderdom van ruim 73 jaar.

Ps. 32 : 1.

Namens de familie:
Calgary, Alta.:
H. Thalen.
Embro, Ont.:
H. Kikkert.
F .Kikkert—Thalen.
Hoogeveen, Ned.:
J. Hartman.
D. Hartman—Thalen.
Listowel, Ont.:
J. Thalen.
H. Thalen—Scholing.
Apeldoorn, Ned.:
H. Thalen.
P. Thalen—Boertien
Ingersol, Ont.:
M. E. Thalen.
T. Thalen—Woltinge.
Grande Prairie, Alta.:
K. Scholing.
A. Scholing—Thalen.
Calgary, Alta.:
A. Scholing.
M. Scholing—Thalen.
en kleinkinderen.

3512 - 42 St. S.W.,
Calgary, Alta.:

The Emmanuel School of Oshawa, Ont. will be in need of

THREE TEACHERS

for the 1963-1964 season. Preference will be given to experienced graduates of Christian Teachers' Colleges. Please send your letters to the Principal, Wm. R. Rang, R.R. 3, Oshawa, Ont.

Wanted:

EXPERIENCED TRUCK BODY BUILDER

or a man interested in learning the trade. Applicant must have some experience in welding and general metal fabrication, or steel construction. Good wages and with steady employment outlook. Walinga Body & Coach Ltd., P.O. Box 638, Fergus, Ont. Phone 843-1381.

Gevestigd:

P. DE JONG, M.D.

Physician & Surgeon
533 Brant Street
BURLINGTON, ONT.

Spreekuur:
Maandag tot Vrijdag 1—3 uur
7—9 uur
Zaterdag 1—3 uur
Tel. No. 637-3522

---

50 Acre Farm

18 mijl van Hamilton.

Groot 7 kamer huis. Grote schuur, ruimte voor 4500 broilers. 10 koeien en 30 zeugen. Garage. Nieuwe schuur. Ruimte voor nog 10 zeugen. Lichte grond. Vraagprijs voor farm met de broiler-equipment: $15,000.00. Down gevraagd $5000.

JACK BYLSMA
REALTOR
1607 King St. East, Hamilton, Ont.
Bel LI 9-3894.

Wanted:

BAKER

with Dutch training. Must have experience in pastry making. Steady year round employment, 5 day week. No night work. Good wages for right man. Burnies Bakery, Midland, Ont.

KENNISMAKING GEZOCHT

Jong farmer, 26 jaar, belijdend lid Christian Reformed Church in Zuid Ontario, zou graag in kennis komen met meisje, 20—26 jaar, van Christelijke levensopvatting. Brieven onder no. 1554, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

Cultured, live-in,

DOMESTIC

needed in Clarkson. Some English required. Phone Clarkson 822-8787.

Wanted: For dairyfarm in Toronto district, experienced

MARRIED MAN

Must be a good milker. Small family preferred. Wages: $260.00 per month, plus house, hydro and milk. Letters under Box No. 1556, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

Gevraagd:

3 GEZINNEN

Vast werk op een turkey farm. Huizen aanwezig. Er zijn ook verschillende farms te koop, vanaf 50 acres. Contact: G. Doornbosch, Box 106, Forest, Ont. Tel. 84R4.

New Elms Subdivision Homes For Sale

FIRST SHOWING of Elms Subdivision Homes now under Construction, just between Church and Timothy School. Prices range from $16,500 to $20,700. Where plans do not call for garage, extra $1,000 for a garage or $500 for a carport. A fireplace $700 extra. Model Homes for inspection and sale will be ready about February 1st, other homes about May 1st and later. The $16,500 detached houses are on the north side of the Elms. All N.H.A. Mortgages, and down payments as low as $1,000. Come to our office for the plans, select your own lot.

For any information without obligation on ANY home, call

John Struik

CH 1-5205 or CH 7-3998

SPECIALISTS IN GOOD DEALS ONLY. For ALL your Real Estate transactions, residential, commercial, appraisals, arranging down payments, or mortgages, etc. 24-hour service. I AM AS CLOSE AS YOUR PHONE.

James B. Gilbert
REAL ESTATE

MEMBERS OF THE TORONTO REAL ESTATE BOARD

Gevraagd:

TWEE KOSTGANGERS

Free parking. 104 Church Street, Weston, Ontario. Tel. No. 249-4985.

BOARDER WANTED

All conveniences. Contact Mrs. Mary VanderLugt, 1071 Upper James St., Hamilton, Ont. Phone FU 3-4758.

For rent:

200 ACRE FARM

180 acres workable. Good 6-room house with hydro and water. Two barns. Half mile road pavement road, close to town. Write to Box 1555, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

Te huur:

FARM

groot 100 acres, niet ver van Christelijke school en kerk. Goede grond en gebouwen. Gelegenheid om al het Holstein vee en alle machines over te nemen. Vraag inlichtingen bij: B. Zylstra, R.R. 1, Curries, Ont.

Wanted:

YOUNG MAN

for general office work and stock control. Must have some understanding of mechanics, or willing to learn. Phone or write: Walinga Body & Coach Ltd., P.O. Box 638, Fergus, Ont. Phone 843-1381.

A TEACHER

is needed for the lower grades in the Clinton Calvin Christian School, by the end of February. Please contact Mr. K. Vanden Heuvel, R.R. # 2, Goderich, Ont.

Wanted:

MIDDLEAGED COUPLE

Man to work as gardener and handyman. Woman part-time at home. Free house. Year-round employment. Good position for neat clean couple. Bradford, Ont. Letters under Box no. 1547, Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

Wanted:

FAMILY

to work on vegetable farm. Three or more workers. Free house. Bradford, Ont. Letters under Box no. 1548, Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

Mens vanwaar komt gij?
Een buitengewoon goed boek geschreven door A. de Linge.
Prijs $1.50.
FOR SELECTED BOOKS
call or write
CHRISTIAN BOOK CENTRE
ANTON LAMMERS
36 Longwood Rd. N.
Hamilton Ont.
JA 2-1234

NEW!! NEW!!

PASTEURO
ELECTRICAL CONTROLLED
DRY-HEAT SOIL-PASTEURIZATION

for market-gardeners, tobacco growers, horticulturalists, nurseries, parks-boards, educational institutes, etc. . . . .

Ideal for the propagation of seedlings and for cleansing topsoil. Assures control of weed and bacteria.

This new machine, now made and sold in Canada, outdoes all other methods in use. Tested and approved by the Horticultural Department of the Ontario Agricultural College at Guelph and the Horticultural Experiment Station, Vineland Station and the Ontario Hydro Commission.

Write for more information:

DURABLE ALUMINUM GREENHOUSE Mfg. Co.
(Agric. Equipm. Div.)
917 Upper James St. HAMILTON, ONT. Phone 385-2573

JAN FABER
Nu Manager van
Burlington Travel Service
Agenten voor K.L.M., H.A.L. en alle andere scheepvaart- en luchtlijnen. Kantoor:
2015 Lakeshore Road, Burlington, Ont.
(Naast het Bus Terminal)
Tel. NE 7-5222
Na kantooruren bel Jan Faber 's avonds thuis op NE 7-5119.

"Een Bekeuring en een Watermeloen"

door Wilma Jonkheer.

Het was een zonnige herfstdag, die erg welkom was na een reeks van abnormaal koude dagen. Ik was klaar voor de start.... Mijn halfzieke echtgenoot overlaadde mij nog met allerlei instructies. De truck was met het nodige voorzien: o.a. aardappelen, sinaasappelen, bananen en allerlei soorten groenten.

Eigenlijk misgunde hij mij dit a.s. tripje, daar hij popelde om zelf het zakelijke roer weer in handen te nemen. Nu volgden er de namen van de winkels en de straten waar de bestellingen naar toe moesten. Ik hoefde zelf niets te dragen, dat zouden de storekeepers met plezier doen. Ik mocht alleen voor chauffeur spelen. Op een groot vel papier was de route uitgetekend. En omdat mijn man wist hoe gauw ik aan het verdwalen kan raken, adviseerde hij me, tijdens de terugreis het papier ondersteboven te houden. En zo kon hij niets anders doen dan rustig "uitzieken" en afwachten of vrouw en truck weer heelhuids thuis zouden komen. Eerst wilde de motor niet erg starten. 't Leek wel als maten we elkanders krachten! Maar even later volgde de 5-tons truck soepel al mijn technische bevelen op. Twee geimporteerde watermeloenen lagen, vredig glanzend, naast mij op de bank. Die waren voor Mr. Levy, een storekeeper van joodse nationaliteit.

Ik moest stoppen voor een rood stoplicht. Toch eens even zien of alles in orde was. Ja, de ruitenwissers waren O.K. De lucht was wel helder blauw, maar ik nam het zekere maar voor 't onzekere. Nou, de achterlichten zouden wel goed zijn. Ik kon moeilijk even uit de truck stappen om die te controleren. De richtingaanwijzers zou ik vandaag nogal eens moeten gebruiken. Ook die waren prima. Het stoplicht was even geleden op groen gesprongen. Ik moest recht uit. Een halve mijl verder of zo, zette ik de richtingaanwijzer, die naar rechts gewezen had, weer rustig terug. Hè, wat maakte die sinjeur naast mij een kabaal. 't Was nog een politie car ook. "Zou er soms een ongeluk gebeurd zijn?" dacht ik traag. Even later kwam ik tot de onplezierige ontdekking dat het om mij te doen was. Zo goed als ik kon parkeerde ik de truck. De dienaar der wet kwam met een ontstemd gezicht op mij toe.

"Your licence please?"

Ik toonde hem met een gerust geweten mijn chauffeur's licence. Hij stond als aan de grond genageld: "How did you ever get this? You don't know how to use your signal lights and you don't know when to use your backlights. Besides do you know the difference between a red and a green light?"

Ik liet de stortvloed schijnbaar gelaten over mij heen gaan. Maar terwijl adresseerde ik namen, zoals ezel en uilskuiken aan mijn eigen adres. En tegelijk was ik o zo blij, dat niet hij mij drie jaar geleden vergezeld had door de stad. Van deze rood aangelopen politieman had ik nooit mijn rijbewijs gekregen. Hij scheen klaar met zijn bestudering. Toen kwam het vonnis. "I'll have to give you a ticket."

"Dat nooit," ging het door mijn brein. Want dan werd ik wekenlang uitgelachen. Er flitste iets door mij heen. En gelijk hanteerde ik het meest voor de hand liggende wapen: Even hield ik mijn ogen beschaamd neergeslagen; eenzelfde beschaamd rood trok toevallig over mijn gezicht. Toen sloeg ik mijn ogen op met een hartverwarmende blik naar de man in uniform. Maar de man van discipline en orde was immuun voor mijn flirt. Mijn bevende hand rustte op iets glads... Ik had nòg een wapen. "Do you like watermelons?" vroeg ik heel vriendelijk. Hier reageerde hij wel op. Zou hij zo'n dorst hebben?

"Will you let me go for one of them?" vroeg ik hoopvol.

"No, for both," baste hij.

Onder elke arm nam hij zo'n groen, glad gevaarte. Als twee biggetjes droeg hij ze naar zijn car.

Opgelucht bleef ik nog even kijken. Zoiets zie je niet elke dag.

Terwijl ik aanstalten maakte om weg te rijden toeterde ik nog even kameraadschappelijk naar hem. Hij keek met een ruk om, en... pats, daar lag er een op de straat in stukken. Ik werd ineens verbazend actief. Nu was het geraden dat ik weg kwam. Racen jongens! Even later klonk er geloei. En een paar minuten nadien was ik toch nog in 't bezit van de verdiende bekeuring. In ieder geval de belofte dat ik die gratis toegestuurd zou krijgen. Maar naast mij lag ook weer een watermeloen. Zodoende hield ik misschien ook nog vrede met Mr. Levy.

Na dit betreurenswaardige incident reed ik keurig de klanten tegemoet. Af en toe bekeek ik eens even onze "home-made map". Ja, ik was de juiste richting ingeslagen. Bovendien kwamen de voorspellingen uit, dat de natuur hier prachtig was, zonder veel huizenbouw. Af en toe toeterde er een tegenligger, zeker in de waan zijnde dat Gerry zelf achter 't stuur zat. Hè, dat rijden was toch eigenlijk mooi werk. Vooral wanneer je in zo'n grote truck reed. Je had dan net het idee of je een wild paard getemd had. 't Kon nu niet ver meer zijn naar de eerste klant. Wat een smal weggetje! 't Leek wel een indian trail. Ik was er niet zeker van of ik tijdens de bocht niet wat takken beschadigd had. De eigenaar van de Red & White store was een en al galanterie. Ik had alleen maar de rekening uit te schrijven. Als het bij allemaal zo vlot ging waren we zo weer thuis. En 't ging werkelijk zo. Soms parkeerden de managers de truck iets fatsoenlijker dan ik het had gedaan. Vooral wanneer hun store zich in een drukke straat bevond. Nog één klant bleef er over, n.l. Mr. Levy. Ja, nu zat ik met één meloen, inplaats van twee. Veel tijd om een oplossing te zoeken was er niet. Want onderaan een heuvel stond een hond midden op de weg. Ik remde zoveel ik kon. Toeteren hielp niet. Hoe rustiger de hond bleef, hoe onrustiger ik werd. Toen schoot er één van mijn Moeder's lijfspreuken door mij heen: Kalmte kan je redden. Natuurlijk kwam mijn mogelijke a.s. slachtoffer meer voor die redding in aanmerking dan ik. Maar de "lijfspreuk" oefende een kalmerende invloed op mij uit. En 't volgende moment gebruikte ik de handrem. Net wilde ik uit de cabine stappen om het beest weg te jagen toen het "bruine gevaar" op zijn gemak het verkeersterrein verliet. "Ziezo, die is weer van de baan," dacht ik.

Vandaar reed ik met een bezwaard hart en knikkende knieën naar Levy's Variety. De winkel stond op een voordelige hoek. Behalve dat er verschillende mensen in de winkel liepen, stonden voor de etalage de "window shoppers". Ik ging naar binnen en wachtte totdat de eigenaar naar mij toe kwam. Hij wilde mij de weg wijzen naar de wagentjes. Maar ik vertelde hem dat ik niet kwam om te kopen maar om te verkopen. Pas toen ik naar buiten wees, naar de truck, kwam er een blik van herkenning op zijn donker getinte gezicht.

"Where's Gerry?" vroeg hij, klaar om zaken te doen. Ik vertelde hem dat Gerry ziek was, maar volgende week zelf weer zou komen. Nog zag de man tegenover me het verband niet tussen de truck en mij. Toen vertelde ik hem dat ik Gerry's vrouw was. Gisteren had een kennis van ons het werk gedaan. Maar deze kon vandaag niet. Daarom had ik deze trip gemaakt.

Mr. Levy scheen er helemaal niet van onder de indruk te zijn. "Poor Gerry, that good old fellow, stuck in bed all week!" Maar toen realiseerde hij zich ineens dat hij nu met mij zaken doen moest. Zijn toon werd erg zakelijk toen hij vroeg of ik ook de watermeloenen meegebracht had.

Ik probeerde: "Well, you see, eh, you know how it goes when the boss is not around. Everything is a little mixed up. I tried and managed to save you one of them."

Mr. Levy keek bedenkelijk, streek eens door zijn zwarte haar en zei: "One isn't going to do much good. The lady, who ordered them, said she wanted two. She's having a dinner party. Well, let's get the other produce out." Hij liep naar de truck en kwam even later met een kist bananen binnen. Ik zelf bracht de watermeloen binnen, vergezeld van de gedachte: Geluk er mee. Ik ben tenminste van dat groene monster af.

Een kwartiertje later rekenden we af. Maar toen ik weg wilde rijden, kwam Mr. Levy met een ondoorgrondelijk gezicht me nog iets brengen. Het was een doos, waar tussen de gleuf bovenaan een "Get well card" gestoken was. Op de zijkant van de doos stond er met grote rode letters "Breakable". 't Begon geheimzinnig te worden.

"This is for my friend Gerry," zei de goedgeefse gever. "That poor guy is worth a present!"

Ik dacht: "Wat een aardige man toch." Toen ik hem uit naam van ons beiden heel hartelijk had bedankt, kreeg hij een typische lach in z'n ogen. Een lach die ik later pas verklaren kon. Nadat ik het drukste gedeelte van die plaats achter me had, begon de nieuwsgierigheid me te overmeesteren. Ik kon het niet nalaten even te kijken. Vol verwachting opende ik het deksel. Wat ik toen zag deed me in lachen uitbarsten. Ik kwam tot de ontdekking dat de edele Mr. Levy zijn nationaliteit noch zijn streken verloochend had: het groene monster was van eigenaar veranderd! Maar dit keer zou het voor goed zijn. We zouden het zelf maar slachten.

Wat een verrassingen had ik m'n man bereid: een bekeuring en een watermeloen! Ik keek eens op mijn horloge. Het was nog een aardig eindje naar huis. Dat gaspedaal mocht wel wat dieper ingetrapt worden. De motor begon zwaarder te zoemen. Het ging heuvel op en af. Nog steeds kampend met een kriebellach reed ik met een stevig gangetje op huis aan, de dag en haar belevenissen in de opkomende herfstavond achterlatend.

Rusland verkocht voor 275 miljoen

JAARLIJKSE GOUDPRODUKTIE BEDRAAGT RUIM 1 MILJARD DOLLAR

De goudproduktie van de wereld — de communistische landen niet inbegrepen — nam in 1961 met ca. 4% toe vergeleken met het voorgaande jaar en bereikte een waarde van 1,2 miljard dollar. In Zuid-Afrika werd ⅔ van het geproduceerde goud gewonnen en het andere ⅓ deel kwam uit Canada, Ver. Staten, Australië, Ghana etc. De goudproduktie van Zuid-Afrika steeg met meer dan 7%, terwijl deze produktie in de meeste andere goudlanden is gedaald.

De goudverkopen van Rusland worden voor 1961 geschat op 275 miljoen dollar. Dat is 75 miljoen dollar meer dan in 1960. Van het totale beschikbare goud nam de industrie, de kunst etc. 145 miljoen dollar minder aan goudaankopen af dan in het voorgaande jaar.

De groei van de internationale liquiditeit hangt o.a. af van nieuw beschikbaar gekomen goud voor de diverse regeringen en de mate waarin dat goud in de richting van de industrie etc. verdwijnt. Sedert 1950 is naar schatting ca. 7 miljard dollar aan goud in de richting van de industrie etc. verdwenen, zodat minder dan de helft van het nieuw aangeboden goud tot een verhoging van de internationale liquiditeit heeft bijgedragen. Ondanks dat is deze liquiditeit in de afgelopen tien jaar aanzienlijk gestegen.

DE GOUDPRODUKTIE EN GOUDHANDEL IN 1961
(waarde in miljoenen $)

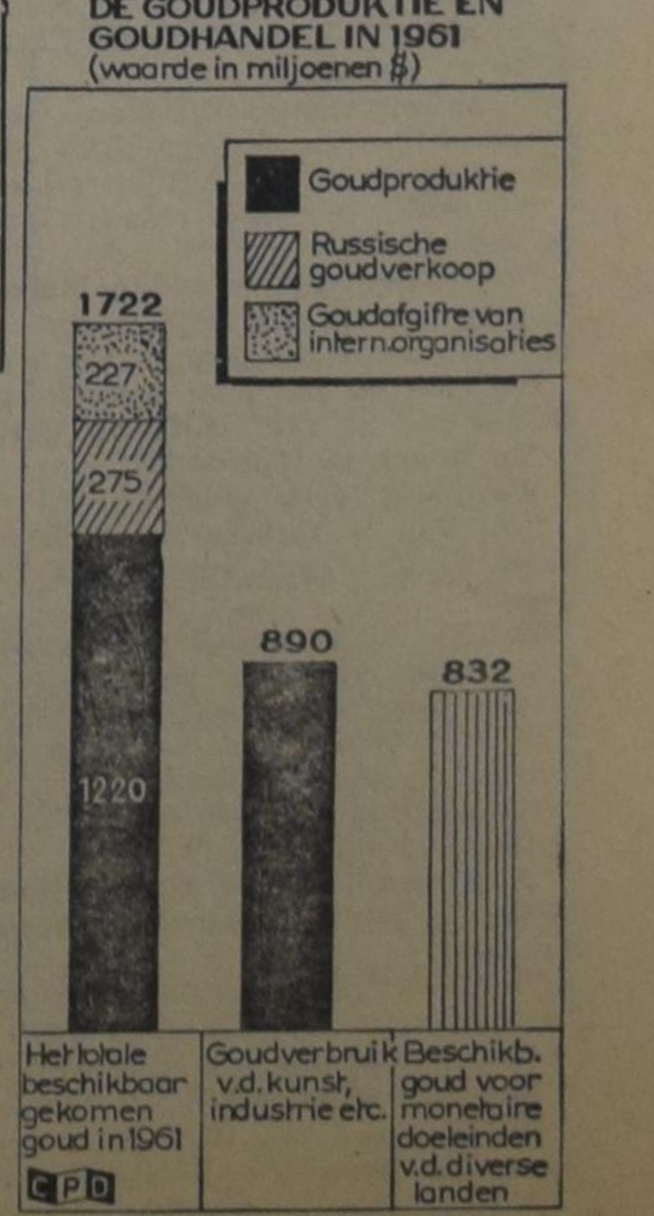

CHRISTIAN CC COURIER
A SUPPLEMENT TO CALVINIST-CONTACT

Editors: Rev. F. Guillaume, (Mrs.) Bernice Schrotenboer, (Mrs.) Ineke Parlevliet.

Managing Editor: D. Farenhorst.

Publisher: Guardian Publishing Co. Ltd. Box 34, Station B, Hamilton, Ont. Phone 547-1488 and 547-1489.

Characters and names in fiction stories in this weekly are imaginary. Contents may not be reprinted without permission of the publisher

The publisher will not be responsible for the loss of any manuscript, drawing or photograph. The publisher accepts no responsibility for opinions by its authors.

"Redeeming the time, because the days are evil."
Ephesians 5:16

Redeeming the Time

by Dr. P. G. Schrotenboer

Once upon a summertime a grasshopper and an ant lived in the meadow of farmer Brown. The grasshopper was a cheerful and lively fellow. Day after day he hopped hither and yon, ate grass, sang and chirped. The flutter of his wings and the notes of his song made the meadow a pleasant place to live.

The ant was a very quiet creature. He went about his business, day after day gathering food and storing it away for the coming winter. Regularly he made his trips with a heavy cargo down the path to the ant hill and into the cellar.

The grasshopper and the ant would often see each other and sometimes talked together if the ant could spare that much time. One day the grasshopper said: Why are you always working so hard in this beautiful summer weather? Why not forget your work and enjoy yourself? Do as I do. Make music and bask in the sun. But the ant replied: O, I couldn't do that. Nobody would like my music, and besides, I got work to do. Soon winter will come and then I must have enough food stored away. I can't understand why you do not do as I do, instead of just grasshoppering around? If you don't, come winter, you will be sorry. With that the ant picked up his load and hurried away.

Winter came. The grass turned brown and the fields froze. But the ant was snug and secure in his home, next to his store of food. When the icy winds began to blow, the grasshopper came to the ant hill and called out. Say you down there: Will you please let me in? It's cold out here and I'm hungry. But the ant replied. I am so sorry, but the door is too small for you, you cannot get in. Besides, I warned you. You would not listen. And the grasshopper hopped sadly away and left it to his descendents to carry on the grasshopper line.

I first heard this story years ago in kindergarten (or was it grade school?) and it came to mind a few weeks ago while watching the actions of highschool students. The weather was fine, projects could wait, exams were a long way off. It was a time to grasshopper around. What a pity to let October's bright blue weather slip away unused. Then came winter, and exams. The weather turned very cold. The exams were hard, very hard. And many a student felt the chill of a low, low mark. The ants made a steal of the high grades. The song of the hapless student was: "Of all sad words of tongue or pen, the saddest are these: It might have been."

Students who, like the rest of men, have at least a little of the grasshopper nature. We may also call it an "old" nature, for it was there already when we were born. The temptation to play and postpone study and work sometimes, perhaps many times, proves too great for students. They put far away the evil day of exams.

God's Word has a message for you, whether your procastinating nature is dominant or recessive. It is this: Redeem the time, for the days are evil.

To redeem the time does not mean to buy it back. You can perhaps buy back a book you sold, but you cannot buy back the time you gave away, or let go by unused. The past is irrevocable. It can never be called back. In my grade school reader these words were found:

> Lost: two golden hours, somewhere between sunrise and sunset, each set with sixty diamond minutes. No reward is offered, for they are gone forever.

To redeem the time means to buy it up. Better yet: to buy it out, to use the opportunity to the full is that there is none left. It means to lay claim to every minute.

The reason given for redeeming the time is the evil of the age. There is no excuse to waste time, pass time away, much less "kill" time because of the seriousness of living. As in times of war, plans for vacation and extended periods of leisure must be abandoned because the danger of the enemy demands an all-out effort for survival, so too the evil of the days in which the Christian lives requires that he spend all his time serving the Lord. You may be sure that the Prince of this world and his servants are not killing time. To combat their continual barrage of evil the Christian student must buy out the time in the service of his King.

Christ lays claim to your time — all of it. He sets out his claim upon it early in life, when you are still young. He wants you to develop habits of study and work which will set the pattern of your work and activity through the rest of your life. If you do not learn the habit now, you may never learn it. If you do not start buying out the time now, you may never get farther than a down payment.

Christ has redeemed time. That is, He has saved time. He has given us eternal, time-filled life. He has redeemed us from the evil of the days. We belong to Him, not to the days which are evil. He has given our time of life a goal. That goal is something intensely gratifying: To glorify Him and enjoy Him forever. He tells us that we must be fruitful, abounding always in the work of the Lord, for our labour in the Lord is not in vain. Once Christ has redeemed your life with its time you may grow tired in the work, you will not tire of it.

To say that Christ has redeemed time means that he has redeemed what goes into time. He has redeemed our work. In the beginning God set man to work. Upon man's work much would depend. The Evil one knew how important man's work was and so he did his best to ruin it. And he succeeded. Sin did not make work but spoiled it. As a result of the devil's work of spreading sin among man, God placed a curse upon man's work.

The devil came to destroy the work of man. Christ came into the world to repay the compliment. He came to destroy the works of the devil. He succeeded too. Then and there He rescued man, his work and his time. He gave man good reason to work, a goal to work for, gave man meaning for his life. He establishes the work of man's hands.

Because Christ successfully completed His work of redeeming (rescuing) time, we must now redeem (buy out) our time. The earnest, thankful believer will become a hard worker. Some time ago a weekly news magazine carried a feature story of a prominent bank executive in the United States. In describing his works and habits, the magazine said that he "worked like a Calvinist". It is doubtful that he was a Calvinist, but at least he work like one. Can people see from the way you work that you are a Christian? Would they ever guess that you are a Calvinistic Christian? Would they ever use you as an example of industrious, zealous activity in describing others?

There was something tragic about the grasshopper of Mr. Brown. It is not pleasant to think of freezing to death in the snow. But there is nothing tragic about what I say this morning. You are not near the end; you are rather still near the beginning. Your years are still in bud, not in yellow leaf. You can still develop habits of study and work in the days of your youth. You can start buying out the time long before you are twenty. You should start, not tomorrow, but today.

Just how much you should work for marks in school I shall leave untouched. God, however, does want us to strive for a good mark with him. To the man whose five talents gained five extra the Lord said: Well done, good and faithful servant, enter thou into the joy of thy Lord.

THE YEAR AHEAD

by Drs. J. P. Verseveldt

Despite all the talk about unemployment, pending recessions, and the exchange crisis, 1962 was a pretty good year for the Canadian economy. Gross national product (the total of all goods and services produfed in the country) was up close to 8%, increasing the total by almost $3 billion to a record $39.7 billion. This was the sharpest year-to-year gain since the 17.7% upsurge in the economy recorded during 1956. The Canadian economy went ahead even faster than the European Common Market. Gross national product per head of Canadian population has now finally recovered to the level of 1956, showing how seriously the Canadian economy stagnated during the past five years.

Due to the sharp increase in national output the number of jobs in the country rose by 4.1% to 6.3 million, exceeding the increase in the labor force by a considerable margin. As a result, the number of unemployed dropped appreciably from an average rate of 7.2% of the labor force in 1961 to 6.4% in 1962. Retailers were happy with a 4.8% increase in their sales.

Foreign exchange rserves made a satisfactory recovery to about $2,500 million from $1,100 million six months ago at the height of the dollar crisis.

Although farm income suffered from the effect of the crop failure in Western Canada in 1961, cash income of the farmers was well maintained at $3 billion due to the sale of grain inventories accumulated during previous years.

The devaluation of the Canadian dollar in 1962, the proposed tax cuts in the U.S., and the possibility of a Federal election in Canada are important factors in the outlook for the economy in 1963. It is unlikely that the 1962 performance will be repeated an da moderate 3½% increase in gross national product is forecast for the new year. As a result, prospects for new jobs are not as bright and the downward trend in unemployment may be reversed.

On the other hand, personal income and consumer spending are both expected to remain at a high level. The Retail Merchants Association of Canada predicts a 4 to 5% rise in sales in the first half of 1963 over the same period of 1962.

The harvest in 1962 was favorable, replenishing fully depleted grain stocks. This, coupled with a large increase in livestock holdings, improved the position of the agricultural sector of the economy significantly in 1962 and suggests a fair increase in farm cash income in 1963.

With an increase of 8½, export sales provided one of the major sources of strength for the Canadian economy in 1962. This was mainly due to a rise in shipments to the U.S., as exports to most other countries were down. Sales abroad were helped very little by the devaluation and the rate of increase in export shipments has actually declined since last May. The gain in exports of finished products was particularly pleasing. For the first time, Canada exported more steel in 1962 than it was importing. Exports will probably contribute less to the Canadian economy this year as many overseas countries are also predicting a reduced rate of growth. In the U.K. there is even some talk about a likely recession.

The current optimistic outlook for 1963 is in sharp contrast to the gloomy predictions prevalent last Fall. It was widely expected at the time that business in the U.S. would head into a slump early in 1963. However, the high rate of new car sales in the U.S. since the 1963 models cameout have produced a new sense of optimism. In addition, the programma for a substantial cut in taxes should, if realized, provide a considerable stimulus to the U.S. economy and indirectly for Canada due to our close economic dependence on the U.S.

BOOK REVIEW

LEADING LITTLE ONES TO JESUS, by Dr. Jan Waterink, translated from the Dutch by Betty Vredevoogd. Zondervan Publishing House Grand Rapids, Mich., 1962.

Reviewed by

Mrs. Bernice Schrotenboer

This is an excellent book for mothers and one I heartily recommend. *Leading Little Ones to Jesus*, nineteen editions of which have appeared in The Netherlands, should be read by every Canadian and American mother.

Dr. J. Waterink is an internationally known psychologist and author. What is of far greater importance, he is a Christian. In an informal style and with special emphasis on the religious training, he tells us how we should bring up our pre-school tots and early school age children.

In the first chapter, "Mother's Child", we read that our children are a source of great happiness to us; our goal must be to make them independent. "Your discipline should have as its goal to bring him to self-discipline, in obedient submission to the commands of God". p. 14.

Some of the chapter headings are titled: Mother's Hope, Mother's Calling, Mother's Heart, Mother's Instruction, Mother's Prayer, Mother's Eye, Mother's Love.

Although each chapter is very significant and worthwhile, I should like to call especial attention to the chapter entitled "Mother's Hands". Dr. Waterink reminds us that the impression a child receives of Mother's hands, Mother's folding hands, are lasting. Beside the coffin of a dearly beloved mother stood the children. The heart-rending moment of the last farewell was at hand and the coffin was to be closed. After all the children had left, the oldest son returned once to have just one more look at Mother's hands. "He stroked those hands. A tear fell on his clothes. Then he turned away and whispered, 'Mother's hands'."

"Mother's hands had taught his hands to fold themselves. And mother's folded hands were for him the beginning of the impression of the surrender of Mother to Him who lives on high in whose hands we lay down our folded hands." p. 40.

This incident points up the central message of the book. Mother must be a believer who has surrendered herself completely to our Saviour. Then she will be able to lead her little ones to Jesus and Father and Mother will "find in the circle of their family the paradise of their joy." p. 111.

The translation of this book is generally acceptable. Here and there, an awkward sentence or a poorly translated expression creeps in. The English paragraphing I find faulty.

Throughout the book pictures are interspersed — excellent photographs which appropriately illustrate the content and enhance the enjoyment of the book.

Mothers, be sure to read this short (119 pp.) book. You will find it most helpful in rearing your children.

Groups of the armed forces collected money in order to make the best dogs available for guide dogs. The picture shows an excellent specimen.

IT TAKES A TOP DOG

A well-trained and trusted canine companion can mean the difference between reliance on others and personal dignity or independence for one who is blind.

What kind of dogs are chosen for this wonderful work? Where do they come from?

They are not common canines. It takes a dog that is in excellent physical condition with even temperament and intelligence. Of the "working breeds", the German Shepherds, Short Haired Collies, Elk Hounds, Weimaraners, Retrievers and Boxers are most commonly used as Guiding Eyes for the Blind.

These dogs are happiest when they are working. The only rewards they expect or need are affection and approval from their masters.

Almost 95% of all guide dogs are females, chiefly because they are manageable, less aggressive and have a dutiful disposition. Most are donated, although at times, it is necessary to purchase them.

The dog's height will average between 16" and 22" measured from the withers, the point at the base of the dog's neck where it joins the back.

The guide dog is deemed the right height when the master has comfortable control of the harness, through which the communication from the dog to the master is carried. When he holds the harness by its firm U-shaped handle, the master can feel the dog s meaningful movements. The dog responds to voice commands which are often accompanied by hand signals.

The guide dog should be brought up in a normal home environment, where she becomes accustomed to the petting, tugging, and loving of children, and to noises around the house such as knocking radiators, clattering dishes, doorbells, and telephones. She should be used to riding in a car.

This is why most prospective guide dogs are donated by families after they have attained full growth and maturity. The desirable age is between one and three years.

It is on the key test of temperament that most dogs "wash out" of the training. A dog must be well-balanced in every way and have the right responses. If she is shy, she won't qualify.

The dog should accept attention or a friendly pat from a complete stranger. Very few overly aggressive dogs can be trained to be reliable or socially acceptable guide dogs.

The term "self right" is used to describe a dog's ability to stand ground under all conditions. According to the director for Guiding Eyes for the Blind, it means a kind of "canine self-confidence" or poise.

Another vital quality in a guide dog is a "sense of responsibility". This quality can be detected in dogs at any early stage by the experienced instructor.

All dogs considered for training are given a thorough screening. The cap pistol test for noise response may be used.

A pistol is fired from 5 to 10 feet away from an animal occupied with something else. If the dog does not react to the exploding cap, she will not be likely to respond properly to noise when she is in harness. The dog should evidence some curiosity toward the unknown or unexpected noise. Yet she should not shake with fright, lose her sense of responsibility and bolt.

Will the dog accept the normal actions of children?

What about reaction to unfamiliar objects — a tennis racquet, large grocery bags, umbrella, clothes on a line waving in the breeze? There should be no fear, just interest or some sign of recognition.

The keen eye of the instructor watches many things. If a dog seems unduly distracted by cats or birds, it could mean a problem. The well-educated dog is all business when she is in harness.

Prior to the actual guide dog training, which lasts from between three to five months, each dog is given a thorough basic education with the primary aim of establishing obedience. It is a matter of patient and persistent drilling on the part of the instructor, but the result is a dependable discipline.

The basic obedience commands are "come", "sit down", "rest", and "fetch". After the dog has learned these commands, she is taught the commands she must follow when in harness as a guide. These are "forward", "left", "right", "hup-hup", and "straight". It is of the utmost importance that the guide commands be taught by a qualified instructor.

Later on, the future guide dog is taught to intelligently *disobey* when danger threatens.

Despite the stress on obedience in following the commands of the master, the dog may be at greatest service on those crucial occasions when she is deliberately disobedient.. The sightless master gives the order, "Forward" and the dog stands firm. Why? A dangerous ditch is ahead or a car is approaching speedily.

Nothing better demonstrates the value of one of these extraordinary animals than "intelligent disobedience" in a crisis. It does, indeed, take a Top Dog!

More subscribers is a must for the expansion of our paper. Would you lend us a helping hand!

Let's Play Chess

Editor: Mr. C. HESS

SECOND SERIES IN JANUARY

No. 46

Author: Knud A. Rasmussen.

Black: 6 pieces

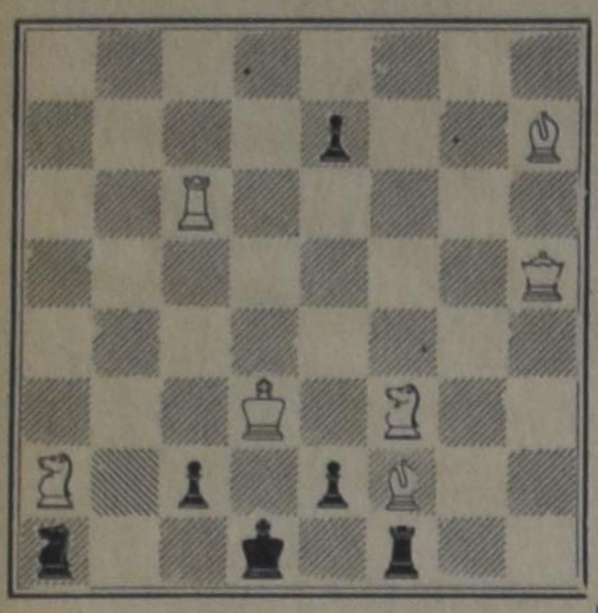

White: 7 pieces

White to play and mate in two moves (2 points)

No. 47

Author: H. C. Riley.

Black: 4 pieces

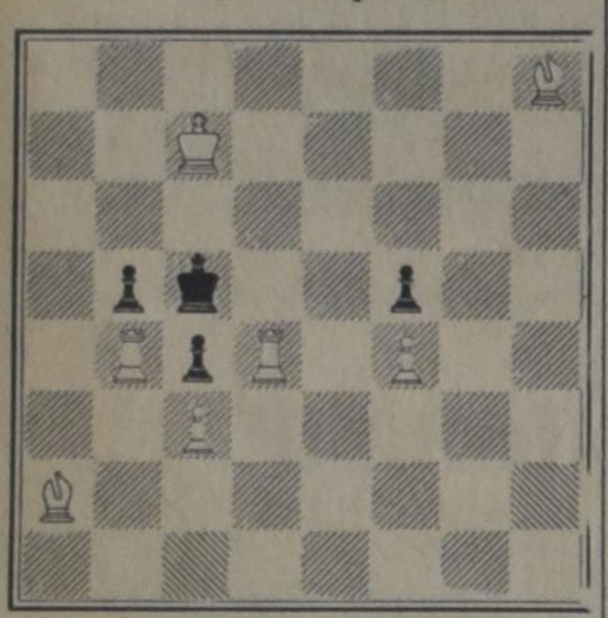

White: 7 pieces

White to play and mate in two moves (2 points)

NOTES

1. This series is easier than the last one and certainly harder than the next one. However, beginners among us should not get discouraged.
2. The first problem, No. 46, may be confusing somehow at a first glance, but if you continue on with it you will be surprised. Do not bother yourself with notation and variations: only the key-move with threat is sufficient.
3. No. 47 may cause you trouble. Do not call it tricky, please. Write down as many variations as you are able to find.
4. Deadline for all January problems the 20th of February, or, depending on distance, 5 days later.

CORRESPONDENCE

This time I would like to call on J. Prins, one of our veterans, and on M. Visser, who started with 34 and stopped there. Please let me know whether you wish to stay in our circle. The trouble is, if you do not send in three months in a row, you are automatically out. If you have some difficulty in sending solutions, never mind, but send a postcard or letter to let me know. Our club is nicely growing and flourishing at the moment. We want to stay together, don't we? Some tension is growing in the contest. The more people joining us, the more exciting it will be to climb the ladder.

REMARK

Sometimes a problem can be solved in another way than the author had meant. In such cases it is said that the problem has one or more substitute solutions. You do well if you keep this in mind. If you would find a substitute solution you must be sure that you send in the author's solution too.

BOOK REVIEW

THE UNKNOWN CHALLENGER, by Norman King, Osterhus Publishing House, Printed in U.S.A., 1961.

Reviewed by

Mrs. Bernice Schrotenboer

In a day when most literary productions are anti-Christian or "neutral", it is refreshing to read a book that in a forthright manner gives glory to God through Christ and proclaims salvation through faith in Jesus. *The Unknown Challenger* is Jesus who turns His searchlight on each one whom the Gospel confronts. The preface states, "It is written with the prayer that those who have been walking in darkness will change their course and come into the light of Christ."

The story is the biography of John West who was born on the west coast of Norway. As a young man he emigrated to the Sates. Here he found his life's partner and two years after their marriage, they were both converted.

John West had many interesting experiences in his life. The first half of the book deals with these; the second half presents his views about life. He deals, for example, with the purpose of man, grace, the Kingdom of God, hell, purgatory, to mention a few. His concepts are in some instances sound; in others, unusual and certainly not Calvinistic.

From a literary viewpoint, I feel constrained to criticize. The author jumps from one incident to the next without developing a single one fully. There is no detail given, nor dramatic presentation of an interesting experience. It is written in simple English, in an ordinary prose style. This book of 171 small pages, however, is not dull.

Dr. P. Y. DE JONG — Dr. R. KOOISTRA — REV. F. GUILLAUME — Dr. P. G. SCHROTENBOER

SERIES OF OUTLINES ABOUT ISRAEL'S JUDGES

No. 9

THE VICTORY IS THE LORD'S

Judges 7:9 - 8:3

BACKGROUND NOTES

Do we get the same story over and over again? The book of Judges seems to be the story of the one battle after the other. Is it the story of just a few brave generals? It looks sometimes as if it could be compared with the books on the art of war in former days. Is Judges like the book of Julius Caesar on the wars he fought in France? It seems to be a repetition of Caesar's famous sentence: I came, I saw, I won the victory (veni. vidi, vici, in Latin). But if you look at the stories in the book of Judges, you will see the difference. In the passage to be studied for this meeting not Gideon is brave, but the Lord is giving the victory. Caesar was fighting for imperialism, Gideon's battle is for the "theocracy", which means, the rights and power of the Lord. For Caesar the problem was rebellion against the Roman supremacy, in Judges the problem was the apostacy by Israel from God. God's own people denied God. Yet God had set this nation apart to fulfill His promise of the coming Saviour. From the human point of view we must observe that Israel obstructed God's plan for the salvation of Israel and the world. The place where the manger would stand was surrendered to idols. In the place of the only true God, Israel tried to serve a number of gods, including Jahweh (Jehovah).

The main problem is what the book of Judges tells us for our situation to-day. It is good to make some remarks about this question in your essay. Don't you think that the book of Judges shows a situation similar to that with which the church has to cope after Pentecost? In the book of Judges God has delivered His people from the house of bondage, Egypt. We know that Jesus has died for us. In the book of Judges, God has brought the people of Israel into the promised land. The church knows that God has fulfilled the promises of the Old Testament. The situation in the book of Judges is the one of peace, a peace which sadly and badly is destroyed by the disobedience of God's people. Paul writes: "Therefore being justified by faith, we have peace with God through our Lord Jesus Christ" (Rom. 5:1). In the book of Judges Israel has reached a stage of prosperity and security (which they often lost); the church after Pentecost lives in the time of the thousand years (Rev. 20) during which Satan is bound a thousand years (yet often Satan is permitted to attack the church and the believer).

Israel's real enemy was Israel itself. Israel always wanted to be like other nations and was therefore continually taking the risk of losing its distinctivity. The church also is always attracted by the lure of synthesis, to find an easy compromise with the gods of the age. Like Israel, the church has to fight syncretism, which is described in Webster's dictionary as: the reconciliation or union of conflicting beliefs.

Yet we must not omit from the picture the differences between Israel's task in the days of the Old Testament and ours to-day. We know so much more; we live after Christ. Israel had to maintain its identity; we must make nations to be disciples of Christ. The judges had to wait for God's special revelations; whereas we have so many instructions given to us in the Word of God.

THE OUTLINE

1. The last sign. Judges 7:9-15. After Gideon had seen the reduction of his army from 32.000 to 300, he tried to sleep, which might not have been easy. Then comes the order from God in vs. 9. It sounds ridiculous. Why? The order does not mention any fighting on the part of Gideon. Keep this in mind. In vs. 10 the Lord makes it easier for Gideon to obey in faith. Gideon needed apparently a lot of signs. Which ones had preceded this one? God mentions Phurah by name. There often existed quite a close relationship between the warrior and his servant. Do you know of other examples? Is it right to say that we can use all kinds of people in God's kingdom?

   Vs. 12 gives once again a picture of the hostile superiority in numbers. Gideon saw this when he came down. He must have been "sore afraid" Is it possible that this vs. presents the picture as Gideon saw it? Is it free from exaggeration?

   Vs. 13 informs us about the real sign. The cake of barley bread stand for Israel. Has it anything to do with Israel as an agricultural nation? Is the tent a symbol of Midian? What happened? Did the other soldier think that dreams are deceit or real? Are the dreams of God (Keats)?

   Is there any connection between the dreams of the Midianite and the stone of Daniel 2:34? What does it tell us about the Kingdom of God? Cf. also Matt. 13:31, 33.

   Why did Gideon worship? Where? Now he is determined. Which order does he give? Does it show that he was filled with the Spirit of God (6:34)? Why then did Gideon need so many signs? Do Christian people who have received the Holy Spirit still need such signs and seals as we receive in the Sacraments?
2. The battle, vs. 17-22. The 300 men surrounded the genuine army camp, which was only part of the multitude mentioned in vs. 12. What was Gideon's plan with all these trumpets, breaking pitchers and flashing torches? Do you think Gideon was allowed to take refuge to such a technique? Who did the killing: Gideon, the Midianites or the Lord?
3. The victory, vs. 23-25. Now people may become active. They were in a very real and humiliating sense "more than conquerors" cf. Rom. 8:37. Why?
4. The aftermath, 8:1-3. As soon as they won the victory, jealousy entered into the picture. Ephraim was afraid that Manasseh would become too powerful. Is not this often the case in any program of action of the church? Isn't this too bad? Notice however, how Gideon as a man led by the Spirit restores unity in a very gracious manner. In how far is Gideon in doing this a type of Christ and how far not?

CANADIAN MAGAZINE SAYS QUEBEC RIPE FOR TOTALITARIAN OR LEFTIST GOVERNMENT

Winnipeg, Man. (CNS) — After a generation of "silent revolution" the Canadian province of Quebec is ripe for the establishment of either a totalitarian Romanist state such as Spain or an extreme leftist one such as Cuba. This prospect was discussed in a recent issue of the **Mennonite Brethren Herald**, a Canadian magazine published here.

"The roots of the present unrest began to form at the turn of the century and have progressed to the present hour," the article by Wilson Ewin stated. Cited as the contributing factors were an intellectual awakening which has cast off old superstitions with a resulting strong Catholic anti-clericalism and a growing socialist movement which is fanned by the urgent need for drastic social reform.

As a result of the anti-clericalism, there has been a rising independence among the Catholic laity in Quebec. One Catholic priest was quoted as saying that if the province were an island like Cuba, it would already be on the brink of revolution.

It was observed that the press operated with considerably greater freedom than previously and that criticism of the hierarchy which was unheard of 15 years ago is not uncommon. The new freedom has also been of great help to the work of Protestant groups in Quebec who now preach without strong opposition in public as well as on radio and television.

The Canadian denominational journal compared the present freedom in Quebec to the lull before the storm. Vying for political dominance are a strong Romanist bloc which wants to restore the power and prestige of the Catholic Church, a strong socialist movement, and a new militant group known as the "Assembling of Nationalist Independence."

Raymond Barbeau, a professor at the University of Montreal and leader of the pro-Romanist group which wants to form a distinct French-speaking nation without ties to Canada and with either a dictatorial or republican form of government, is quoted as saying that this group "offers the French Canadian population a precise doctrine, a disciplined organization and a dynamic and concrete plan of action in a spirit or respect for the religious faith of the majority."

The growth of the socialist movement in the province is attributed to the need for drastic social reform which is stimulated by a people who are tired of the old world religion and political parties which have not kept pace with the changing world.

"Unrest, dissatisfaction and the cry for something new have gripped the soul of Quebec like an epidemic. The mounting tension can only be released in a monumental reform of gigantic and extreme proportions," the **Herald** said.

Named as the chief leaders of the socialist cause are Raoul Roy, head of Socialist Action for the Independence of Quebec, who denies any affiliation with communism, and Jean-Louis Gagnon, chief editor of the Nouveau Journal, a

One of the leaders of the socialist movement was quoted as setting 1967 as the target date for the independence of French Canada with the type of government to be decided at that time. The article concluded that Christians in Quebec have every reason to be apprehensive, knowing only too well the rapid growth and claims of communism.

PEN-PAL LIST

Dear Con and Ad,

I am a 21 y. old girl with blond hair, blue eyes and stand 5' 3" I am a confessing member of the Chr. Ref. Church and live in Alberta. I like reading, listening to music, embroidering and cooking. I am a student nurse, living away from home. Would anybody fill my mailbox?

"Praisie Gal"

Send your letter to "Praisie Gal", % Con and Ad, Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

Dear Con and Ad,

Two Dutch friends, 25 and 26 y. old like to correspond with two girls, age 20 to 25. We like western music and outdoor life.

We would like someone from Ontario and a snapshot would be much appreciated.

"Pall" or "Mall"

Send your letter to "Pall or Mall", % Con and Ad, Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

Con Fidential.

Ad. Visel

Number Twenty-six of a Series

A TURN OF EVENTS

by Ineke Parlevliet.

December 1944

Dick van Dongen quickly walked to the back yard of the hardware store; he was rather late. About six of their underground group were going to meet there at 4 o'clock. It was ten past four now. The others were probably there already. Punctuality was one of their devices. However, he could not help being late due to the fact that his stencil work had to be finished. It was important to bring these leaflets with him as they contained serious warnings for the male population of Waterdam not to work for the Germans. The pamphlets were to be distributed to directors of factories, stores and business advising them not to apply for Ausweise for their employees. If they disregarded the warning the Germans had a perfect setup to get a hold of names of the available men and boys and sooner or later they would use this information for their own benefit. Tonight the underground group would discuss the distribution of the pamphlets. Dick had hidden the leaflets under his clothes on his bare body as he always did with forbidden and dangerous material.

He hurried to the trap-door and then abruptly came to a halt. Immediately he saw that something was amiss. The labels on the boxes faced a different direction! This could not be carelessness on part of his friends. Intuitively Dick knew it meant trouble. His heart was pounding rapidly and his mind worked at a furious pace. Who had been in the cellar? Germans? N.S.B.ers? Had they been in or . . . were they still in? Had they arrived in a couple of minutes ago? If they had been earlier the others would have noticed the danger signal. How many of his friends were in the cellar? Supposing the Germans were inside, what were they doing with them? Dick listened attentively, but not a sound could be heard. If the Germans had caught them at work, they undoubtedly would search the whole cellar and find all their underground equipment including papers, identification card and what have you . . . Then Dick realized his own predicament, he was still carrying the pamphlets on his person. "I have to get rid of them as soon as possible," Dick thought. "And I had better clear out of here in a hurry." He looked around with suspension. There were probably Germans on guard in the near vicinity, ready to give assistance in case some one tried to escape. "They will catch me, too . . . In just a matter of seconds . . ." Dick realized in panic. "I've got to get out of here . . ." His nerves were as taut as tightened violin strings. It could happen any moment now . . . Then a snarling German voice would order him to put up his hands . . . In spite of the cold winterweather Dick perspired with fear. If it wasn't for those pamphlets, it wouldn't be so bad. So far they couldn't prove his underground activities . . . But now he was sunk.

As in trance Dick started to walk to the entrance of the gate. "Be calm," he told himself. "Try to behave as normally as possible . . . Don't draw attention . . ." Dick opened the gate and went out. He was on the street. He walked automatically, without purpose or direction. He turned the first corner he came to, and then went left again. He kept on walking, making left and right turns. When after awhile he realized no one was following him Dick relaxed a little. This was unbelievable. He began to understand less and less of the situation. Why had the Germans not posted soldiers near the entrance? This was completely against their tactics. Usually when planning a raid their precautionary measures were practically fool proof. Dick gave a short, soft laugh. Why was he making such a fool of himself! Why, there was nothing wrong! His nerves were playing tricks on him. Just because someone had carelessly replaced the box he had been convinced that the fatal hour had struck. The others must be waiting for him now. Should he go back to the cellar? Dick shook his head. Not for a hundred meetings was he going to go back there this afternoon. What he dreaded a short while ago could easily become reality one of these days. He was not going to risk his life a second time. They should all move out of there and fast.

As he kept on walking, doubt came back in his heart. Who had misplaced that box? And why? Was it an accident? Or was it perhaps a warning from one of the other workers to stay away? That thought had not entered Dick's mind before. Of course that was a possibility! Maybe one of the others had received a tip to be on the lookout, that's why he had placed the box with the label up . . .

It was all clear now to Dick. Nothing drastic had happened as yet, but they had to be careful. "I had better go and see Gerard Bloem," Dick thought. "Maybe he knows what's going on . . . Perhaps he gave the warning himself."

Dick started to walk in the opposite direction and quickened his pace, anxious now to talk to Gerard. Suddenly it flashed through his mind that he was still carrying the pamphlets under his shirt. And although Dick regretted all the work he had spent stencilling them, he would feel much better if he could hide or destroy them. Even though he hadn't a clue as to the extent of the danger, he felt it was better to take no risks. But how could he get rid of the leaflets here in a side street on a bright afternoon? Rapidly he made up his mind. In one of these houses lived a family he knew and trusted. He would ask if he could use the toilet and then leave the papers behind in their stove. Dick knocked at the door and went in. When he came outside again a couple of minutes later, he felt greatly relieved. With his own hands he had put the leaflets in the burning stove, and had seen them reduced to ashes.

Dick hurried on anxicus to talk to his friend. There was Gerard Bloem's house and office. Dick was acquainted well enough with the Bloem's that he could use the backdoor, which was open as a rule. This time, too. Dick opened the door and entered the kitchen. At the same moment he felt how all the colour drained from his face. His knees gave way and it seemed as if an unseen hand tried to choke him. Two Germans were standing in the kitchen with rifles at their feet! Even before Dick could make another move, they seized him and brought him to the livingroom. Dick felt inert at this unexpected happening that he let himself be dragged into the other room without resisting. Mrs. Bloem, as white as a sheet, was sitting in a chair, guarded by two soldiers. Three others were searching the room, which resembled the proverbial china shop through which a bull has charged.

One of the Germans, an officer, nodded approvingly when Dick was brought in. "Search him," he ordered. Dick closed his eyes in a prayer of thankfulness. They would never find the pamphlets or any other valuable information . . . He looked at Mrs. Bloem and formed with his lips the words: "Have they caught your husband?" Almost impercebtibly she shrugged her shoulders. So he most likely had not been at home, Dick concluded, otherwise she would have known. Had Gerard gone to the meeting in the cellar? Had he been seized there? And was it because of him that the Germans were searching the house? But how come he could escape? And why, why, did he have to be seized here? Wtihout any trouble he could have gone into hiding and still be free . . .

All these questions whirled round in Dick's mind. But he was not given any time to find their answers now. A sudden kick in his back almost floored him. "Komm mal mit, du Schweinhund," one of the soldiers said. Two minutes later Dick and Mrs. Bloem were pushed into a truck, which drove away quickly.

(To be continued)

Kerknieuws

CHR. REF. CHURCH

Beroepen
te Kentville, N.S., D. J. Scholten te Brantford, Ont.
te Holland, Mich. (Central), Dr. P. Y. De Jong te Hamilton I, Ont.

Aangenomen:
naar Jarvis, Ont., P. Kranenburg te Springdale, Ont.

Bedankt:
voor Chilliwack & Agassiz, B.C., G. Nonnekes te Edmonton, Alta.
voor Niagara Falls, Ont., G. Rienks te Pembroke, Ont.

DS. H. VAN TONGEREN DEED INTREE IN AMERICAN REFORMED CHURCH TE GRAND RAPIDS

door Andy Velthoen.

De American Reformed Church te Grand Rapids, Mich., heeft Zondag 30 December 1962 een nieuwe predikant ontvangen in de persoon van ds. H. van Tongeren, die zojuist uit Leeuwarden, Nederland, was overgekomen. De nieuwe predikant vervult de vacature die ontstond door het vertrek van ds. S. S. Cnossen, die in het begin van 1962 een beroep naar Groningen aannam.

In de morgendienst werd hij bevestigd door ds. L. Moes van Smithville, Ont., die het Woord bediende naar aanleiding van Jeremia 1 : 4—10. In zijn preek vestigde ds. Moes de aandacht op de roeping tot en de bevestiging in het ambt. De gemeente zong ds. Van Tongeren tenslotte de zegenbede uit Psalm 133 toe.

In de middagdienst heeft ds. Van Tongeren zijn intreepreek gehouden, waartoe hij Handelingen 16 : 11—15 als uitgangspunt had gekozen. Het begin van de tweede zendingsreis van Paulus was niet erg bemoedigend, aldus ds. Van Tongeren, maar toch zien wij dat Christus zijn overwinningen boekt en dat de Kerk van Christus groeit waar de bediening van Zijn Woord getrouw plaats heeft. De gemeente van vandaag is veel rijker dan die jonge zendingsgemeente, omdat wij in onze dagen Gods complete Woord hebben. Paulus en zijn medewerkers gingen naar Europa, omdat dat het krachtveld van Gods geest was. Het werk begon heel klein en onaanzienlijk. Men vond eerst gehoor bij vrouwen, die in het maatschappelijk leven niet zo zwaar meetelden. Maar dat is de stijl van den Heer, opdat wij vooral de stijl van Zijn koninkrijk zullen leren kennen: het zwakke der wereld heeft God uitgekozen. Het gaat bij God niet om het grote getal. Het begin is klein, maar het is niettemin bepalend voor alle gevolg, aldus ds. Van Tongeren, die in dit verband de Wereldraad van Kerken een streven naar het grote getal noemde, en het Oecumenisch Concilie te Rome, waar "een Sint Pieterskerk vol getabberde mannen bijeen is" een gecostumeerde vloek noemde.

De Heer zegt tot zijn gemeente: Ik geef U mijn Woord in Jezus Christus, omdat zulks de enige weg ter zaligheid is. Waar deze weg wordt bewandeld, wid de Heer Zijn zegen geven. Lydia, de purperverkoopster, gaf alle aandacht aan het Woord dat door Paulus bediend werd. De Woordbediening moet het middelpunt zijn van het leven, aldus ds. Van Tongeren, die in dit verband gewag maakte van moderne verschijnselen als jazzdiensten waar de woordverkondiging een soort verontschuldiging van zichzelf is. Als het Woord niet meer uit eigen kracht mag komen, dan slaat God het met onvruchtbaarheid. De enige plaats waar de gemeente in een moderne, vaak verontrustende tijd veilig is, is onder de banier van Christus. De glorie van de Kerk is Christus, het vleesgeworden Woord.

Na het uitspreken van de zegen is de gemeente nog enige tijd bijeen gebleven, daar enige sprekers de nieuwe predikant wilden verwelkomen. De heer W. Haan sprak namens de kerkeraad van de American Reformed Church te Grand Rapids een woord van welkom. "U zult in dit voor U vreemde land in het begin veel vreemde dingen zien, maar **het Woord van** God is U niet vreemd, en dat zal ook hier Uw gids zijn. God geve dat U dit Woord getrouw moge blijven bedienen," aldus de heer Haan, die vervolgens een brief voorlas van de raad der Gereformeerde Kerk (vrijgemaakt) te Leeuwarden, die een week tevoren, Zondag 23 December, afscheid van ds. Van Tongeren had genomen. De Leeuwarder kerkeraad wenste de kerk van Grand Rapids geluk met het feit dat na een jaar in de predikantsvacature was voorzien en hij wenste zijn vroegere predikant, aan wie die gemeente zoveel goede en kostelijke herinneringen bewaart, God's zegen toe op zijn nieuwe, eenzame post.

Ds. L. Moes, te Smithville, Ontario, verwelkomde namens de classis Ontario-South de nieuwe collega. Hij maakte gewag van de hartelijke betrekkingen tussen de predikanten van de classis.

De heer K. Flokstra, van Smithville, Ontario, sprak eveneens hartelijke woorden tot ds. Van Tongeren, die tenslotte in een kort, persoonlijk woord dankte voor het welkom, hem bereid.

Het adres van ds. Van Tongeren is voorlopig % 1101 Griggs S.E., Grand Rapids, doch binnen afzienbare tijd hoopt hij met zijn echtgenote en twee kinderen zijn intrek te nemen in de pastorie der kerk, 834 Worden S.E.

Ds. Van Tongeren diende tot dusver de gemeenten van Leeuwarden gedurende zeven en half jaar, en was voordien gedurende een even zo lange periode verbonden aan de gemeente van Rouveen (Ov.).

De American Reformed Church werd geïnstitueerd in September 1955, en heeft thans in ds. Van Tongeren haar tweede predikant. De kerk telt ongeveer 50 gezinnen. Met de komst van ds. Van Tongeren is het aantal predikanten in de Canadian Reformed Church — waarbij de American Reformed Church van Grand Rapids, Mich., behoort — gestegen tot 18. De De Canadian Reformed Church heeft thans nog drie predikantsvacatures, nl. te Neerlandia (Alta.), Barrhead (Alta.), en te Brampton (Ont.).

"Zakkenrollers Vagevuur"

(ICN) — Onder deze titel wijdt de "English Churchman" een artikel aan een brief, die ondertekend werd door een zekere Moeder Rosario, en waarin, zoals dat in R.K. kringen meermalen voorkomt, wordt aangeboden, tegen een zekere betaling voor geliefde overledenen te bidden.

De English Churchman wijst erop dat Protestanten tegenwoordig nogal eens beschuldigd worden dat zij van de Roomse leer van het Vagevuur een onjuiste voorstelling geven. Het blad meent dat de tekst van dit bewuste stuk, dat uitgaat van het Zendingsklooster van de Heilige Rozenkrans in Somerset, Engeland, het tegendeel bewijst.

Het is een "smeekbede" voor November, "de maand van de lijdende zielen".

"Opnieuw doet onze Heilige Moeder de Kerk een beroep op ons om haar kinderen, die in het Vagevuur lijden, te hulp te komen. Wij kunnen ons slechts een zeer zwakke voorstelling maken van wat de arme zielen hebben te verduren temidden van de verschrikkelijke pijnen van het Vagevuur. Iemand die ons zo lief is als het leven zelf zal al deze kwellingen misschien ondergaan, en als die geliefde nog op aarde was, en in een staat van ellende verkeerde, zouden we alles wat we hebben opofferen om in staat te zijn verlichting te brengen. Kunnen we nu minder vriendelijk zijn, nu de pijnen van onze geliefde onuitsprekelijk veel groter zijn dan ze op aarde ooit kunnen wezen? Misschien lijden vader, moeder, zuster of broer in de vlammen van het Vagevuur.

We gevoelen ons verzekerd dat U niet graag de gelegenheid zou missen om deze arme zielen te helpen. Bidt niet alleen voor hen die U lief zijn, maar voor alle Heilige Zielen die lijden. Uw beloning zal groot zijn, want ofschoon de Heilige Zielen niets kunnen doen om zichzelf te helpen, zijn ze God zeer lief, en bidden ze voor ons, en verkrijgen een overvloed van Hemelse genade. En niet alleen dit, maar wanneer de dagen van lijden voorbij zijn, en zij in Gods tegenwoordigheid worden toegelaten, zullen ze voor ons zorgen met een liefdevolle zorg en bidden en smeken dat de Hemelse Vader medelijden met ons hebbe en ons de eeuwige zaligheid schenke. Het meest krachtige middel om de zielen in het Vagevuur te helpen, is het heilig Mis-offer. Iedere dag gedurende November zal geofferd worden voor overleden weldoeners en voor hen wier namen U op de ingesloten strook inzendt. Bovendien zeggen de zusters dagelijks de Rozenkrans voor de doden op, met dezelfde intentie. Wilt U dan zo goed zijn ons Uw aalmoezen te zenden en zo vele genaden verwerven voor die Heilige Zielen in het Vagevuur die U gedurende deze maand in het bijzonder wilt gedenken? Een gift van £3.-.- geeft iemand het recht om ingeschreven te worden als 'n Eeuwig Lid in onze Zendings Unie, waarvoor de leden delen in 21.000 Heilige Missen, gedurende ieder jaar, evenals in vele andere gebeden. Een overleden persoon kan ook ingeschreven worden. Mogen de zielen van al Uw overleden dierbaren en de zielen van alle overleden gelovigen, door de genade van God, rusten in vrede. Moge God en Zijn Heilige Moeder U en allen die U lief zijn voor altijd zegenen."

De English Churchman meent dat hier alle commentaar overbodig is.

De Kerk in Oost-Duitsland

De Communisten, die het Duitse volk in tweeën gespleten hebben, hebben ook hard hun best gedaan de Duitse kerken in Oost en West te verdelen, maar volgens informaties die Radio Vrij Europa heeft ontvangen zijn ze daarin niet volledig geslaagd.

De Protestantse E.K.D. (de Raad van de Duitse Evangelische Kerk) is door het regiem zwaar aangevallen, in het bijzonder sinds verleden jaar de Berlijnse muur werd opgetrokken. Hans Seigewasser, de Oost-Duitse communist die verantwoordelijk is voor kerkelijke zaken noemde de E.K.D. "een oorlogszuchtige en onwettige organisatie" en andere partijleiders hebben destijds dergelijke verklaringen afgelegd.

Maar toch is de E.K.D. niet geheel gesplitst en ook is het regiem er niet in geslaagd het Oost-Duitse deel aan zijn wensen te onderwerpen.

Een groot gedeelte van de bevolking van Oost-Duitsland is Protestant, en een vooraanstaand Protestants ambtsdrager aan wie gevraagd werd hoeveel jonge mensen daar nog naar de kerk gingen noemde een percentage van 60.

Anti-godsdienstige druk wordt indirect uitgeoefend. Onder de vormen waarin deze wordt toegepast vindt men: Leden van de Communistische "Vrije Duitse Jeugd" verschijnen buiten de kerk gedurende de diensten en schreeuwen slagzinnen of zingen communistische liederen. Intelligente leerlingen krijgen dikwijls geen toestemming de universiteit te bezoeken als ze bekend staan als "actief religieus".

De anti-godsdienstige campagne heeft veel minder succes gehad dan in andere communistische landen, ongetwijfeld tengevolge van de invloed van gereformeerd onderricht. Volgens de ontvangen rapporten schijnt de belangstelling voor de godsdienst toe te nemen, in het bijzonder sinds Augustus 1961. Hier doet zich in de lange geschiedenis van de kerk opnieuw het feit voor dat onderdrukking waardoor men de kerk eronder wil krijgen, integendeel dient als stimulans.

Moeders:

VOORKOMEN IS BETER DAN GENEZEN....

Bescherm Uzelf, Uw man en Uw kinderen tegen de Canadese winter.

Vooral wanneer ze erg kouwelijk zijn doet U er verstandig aan om ze met Hollandia Ondergoed te kleden. Omdat het zo heel erg lang meegaat is het bovendien ook nog goedkoper. Voor mannen hebben we b.v. zware halfwollen hemden en broeken. Ideaal voor oudere mannen. Het beschermt hen tegen rheumatiek en geneest soms zelfs nierkwalen.

Iedere Nederlandse handelaar in Canada verkoopt Hollandia Ondergoed.

JANKOK
IMPORTEUR
5250 Yonge Street Willowdale, Ont.
Phone BA 1-6051

FISCALE FACILITEITEN TER UITBREIDING VAN CANADA'S INDUSTRIELE PRODUKTIE

Zoals bekend waren in de begroting door de regering in April 1962 ingediend, bepaalde voorstellen opgenomen ter stimulering van de economische activiteit van ons land. De goedkeuring van deze voorstellen kon echter niet worden verkregen in verband met de ontbinding van het Parlement en de daarop volgende algemene verkiezingen. Eén van de voorgestelde fiscale faciliteiten is thans door het Parlement aangenomen, hoewel van de kant van de oppositie nogal kritiek bestond. Een fabrikant heeft thans het recht om een reductie van 50% te verlangen van belastingen op belastbare winst tot $ 50.000, verkregen uit een gestegen omzet gedurende het boekjaar. Boven de grens van $ 50.000 is op winst, verkregen uit gestegen omzet, een reductie op de belasting mogelijk van 25%.

De bedoeling van deze maatregel is vooral de werkgelegenheid in Canada te stimuleren en in verband hiermede is aldus de Minister van Financiën, het niet gewenst dat men te grote bezorgdheid toont over toevallige winsten waarvan fabrikanten en exporteurs zouden kunnen profiteren. De export, aldus de Minister, is wel gestegen, maar een voortdurende aanmoediging blijft noodzakelijk zolang de Canadese betalingsbalansproblemen niet zijn opgelost.

NOW AVAILABLE AGAIN!
FAITH AND ITS PROBLEMS
by Dr. Paul G. Schrotenboer
THIRD EDITION - $ 1.95
A book for our Young People, but many older persons will find this book helpful as well.
Discount to churches!!
Order from your bookdealer
or
PRO REGE PUBLISHING CO. and
Speelman's Bookhouse
10 Golfdown Dr.
Rexdale (Ont.) CH 9-6662

INGEZONDEN

Geachte Redactie,

Het radiostation CKBC in Brantford, Ont., dial 1380, heeft 's Zondagsavonds van 9 uur tot 9.30 uur een Hollands programma, waarin een kwartier gewijde zang en muziek. Men heeft verschillende malen gevraagd om te laten weten of dit op prijs wordt gesteld of niet. In het verleden had men dit nl. niet. Van de naar schatting bereikbare 2500 Nederlandse gezinnen heeft men tot dusver negentien reacties ontvangen. Zou het mogelijk zijn voor U om de lezers van C.C. op te wekken naar dit programma te luisteren en dan ook schriftelijk instemming met die programma te betuigen? Het zou werkelijk jammer zijn als dit door onze eigen laksheid (om niet even te schrijven) weer veranderd zou worden in een programma van allerlei sentimentele songs en jazz.

Hoogachtend,

J. Schriemer,
111 Forest St. W.,
Dunnville, Ont.

Lezers schrijven . . .

Last year I made a mistake of not renewing my subscription to Calvinist Contact. I did so deliberately since I felt that 'The Banner" and "De Wachter" were sufficient for Canadian Ministers in the C.R.C. Since then I changed my opinion re it. I now feel that "Calvinist Contact" fills a need not filled by the other two papers even though it is not a church paper.

L.V.H.

IMPORTANT

NEW BOOKS:

Kerk, Volk en Jeugd - Duvenage (very stimulating study book) $4.50
De Moderne Cultuur en de Chr. School - Prof. Van Riessen e.a. $1.10
Kunst en Amusement - Dr. Rookmaker (a christian evaluation) $2.25
New Shape of American Religion - Martyr $3.85
Vreugde in het ambt - C. Moens (predikanten en ouderlingen) $2.20
Verkenningen in de wijsbegeerte en sociologie - Prof. Dooyeweerd $2.10
The New Bible Dictionary - Douglas $14.00
Rondom het belijden - Volten $2.45
Volkenrechtelijke opstellen - Several authors $4.45

YOUR ADDRESS:
SPEELMAN'S BOOKHOUSE
10 Golfdown Drive, REXDALE, ONTARIO CH 9-6662
Records - Bibles - Books - Printing
Ask for catalogue.

Lambert Huizingh
Accredited Public Accountant and Auditor
Commissioner for taking Affidavits
•
Box 315
BRADFORD, ONT.
Telephone: PR 5-2282
•
139 Albert St.
OSHAWA, ONT.
Residence: AURORA, ONT.
PArkview 7-9797

BARRIE AREA
Homes, Farms, Acreages, Lots, Summer Cottages and Businesses.
Write, wire or phone
AARN KLOOSTERMAN
representing
Harold Forster & Co.
REALTORS - 98 Bayfield St.
BARRIE, ONT. PA 6-6453

Globe Travel Service
HET NEDERLANDSE REISBUREAU 10 MIJL TEN NOORDEN VAN TORONTO
63 YONGE STREET N., RICHMOND HILL, ONT.
ZONDER ENIGE VERPLICHTING KUNT U VOOR INFORMATIE TELEFONEREN: **884-7851 en 285-5782**
Wij zijn officiele agenten voor K.L.M. - Holland America Line en alle andere scheepvaart- en luchtlijnen.
'S AVONDS 285-5782 HERBERT EN JOAN GOODHOOFD.

WAAR STUDEERT UW ZOON OF DOCHTER ?

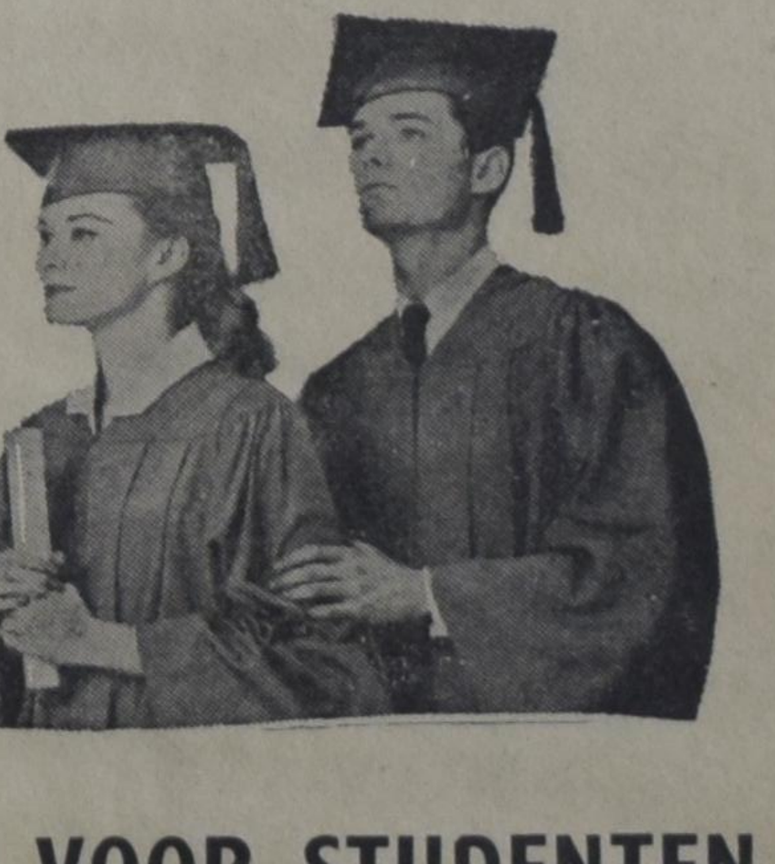

Indien Uw zoon of dochter aan een college of universiteit ergens in de U.S.A. of Canada studeert, wilt U het contact met "thuis" levendig houden.

In de vreemde omgeving zal ons blad niet alleen een herinnering, maar ook een hechte band aan "thuis" blijken te zijn.

Voor dit doel stellen wij ons blad beschikbaar tegen een speciale

ABONNEMENTSPRIJS VOOR STUDENTEN

namelijk Drie Dollar per jaar.

Indien U onderstaande coupon invult en deze met $3.00 aan ons inzendt, zullen wij zorgen, dat deze band met thuis een jaar lang gevoeld wordt.

COUPON
VOOR EEN STUDENTEN-ABONNEMENT OP CALVINIST-CONTACT
NAAM VAN DE STUDENT: ....
STUDEREND AAN: ....
ADRES: ....
ABONNEMENT VOOR REKENING VAN: ....
ADRES: ....

SUCCES WAS VOOR
MIJ WEGGELEGD OMDAT
ik regelmatig spaarde bij de

BANK OF NOVA SCOTIA

Het is een voldaan gevoel dat U ook kunt hebben. Sluit U aan bij Uw Canadese landgenoten in het sparen voor de dingen die U nodig hebt. Uw geld groeit snel met een rente van 3%. Open vandaag nog een rekening bij de Bank waar Uw kennissen naar toe gaan.

ScotiaBANK
THE BANK OF NOVA SCOTIA

INGEZONDEN

RECHT EN VRIJHEID

Niet altijd is het mogelijk, tastbare resultaten op het werk van het comité aan te tonen. Des te bemoedigender is het dan, in twee concrete gevallen het werk met succes gezegend te zien, en wij zijn dan ook dankbaar de feiten aan U door te kunnen geven.

Het eerste geval betreft een kleine metaalfabriek in een plaats in Ontario. In de afgelopen zomer wist daar de United Steelworkers of America een voldoende aantal employees als lid te verkrijgen om in staat te zijn, 'certification" aan te vragen. Gelukkig was een aantal mensen goed op zijn qui vive en konden een man of zeven nog net op tijd contact opnemen met het comité, daar zij wel wisten dat als de Steelworkers er eenmaal in was, er een zeer grote kans bestond dat zij voor de keus gesteld zouden worden: óf lid worden, óf de laan uit.

Wij schreven ook: net nog op tijd, want het was feitelijk al te laat om meer te doen dan alleen de Ontario Labour Relations Board op de hoogte te stellen van de bezwaren, waarop toen ook nog een geheime stemming gehouden werd, waarin de Steelworkers uiteraard met de meerderheid uit de bus kwam. Onze mensen hebben toen gezamenlijk de bedrijfsleiding nadrukkelijk op hun bezwaren gewezen, met het verzoek, niet toe te geven aan de verwachte eis van de union een closed shop clausule in het contract vast te leggen.

Dit verzoek werd gedeeltelijk ingewilligd: wel is er een closed shop clausule in het contract, maar er staat verder ook in dat onze mannen, die er voor de datum van in werking treding van het contract reeds waren, vrijgesteld zijn van lidmaatschap en het steunen van deze niet-Christelijke organisatie. Dit houdt wel in, dat bij elke contractvernieuwing, de mensen er boven op moeten zitten om dit privilege, of liever: dit *recht*, te handhaven, maar men staat nu al wat sterker.

Voorts is er naturlijk wel de morele verplichting, het equivalent van de lidmaatschapsgelden naar een of andere liefdadigheidsinstelling over te maken, teneinde er zeker van te zijn dat het duidelijk is aan ieder, dat het niet om een paar dollar te doen is.

Toch wel erg mooi, als wij kunnen zien wat eendrachtige vastberadenheid vermag, in rustige overtuiging gedaan.

Ons tweede voorbeeld is van wel iets groter omvang, om precies te zijn, het betreft zo'n 450 tot 500 man.

Ditmaal de caretakers oftewel concierges van de Board of Education in de Township of North York, het noordelijk deel van Metropolitan Toronto. Deze caretakers hadden al een paar jaar hun eigen, onafhankelijke bond. Geen gedwongen lidmaatschap, en toch waren ongeveer 90% van de werknemers vrijwillig lid. Iets wat maar weinige van de grote, "neutrale" unions weten te presteren, en waarom er natuurlijk altijd de stok achter de deur moet staan.

Deze onafhankelijke bond onderhandelde met de Board of Education over de lonen, arbeidsvoorwaarden, etc., en alles was pais en vree, tot de NUPSE ten tonele verscheen (de National Union of Public Service Employees, die op het punt staat samen te smelten met de NUPE, de National Union of Public Employees, altijd al een zusterorganisatie, waardoor de nieuwe organisatie een der grootste van Canada zal worden, naast bijvoorbeeld de Steelworkers, of de Carpenters).

NUPSE probeerde alles. Onder andere probeerde men ijskoud om de leiding over te nemen gedurende een ledenvergadering, maar het bestuur van de bond was ook niet geheel van gisteren, zodat de heren verzocht werden onverwijld hun talenten elders te proberen. Daarna verscheen er natuurlijk een stortvloed van NUPSE propaganda-materiaal, en een groot aantal agenten was doorlopend op pad voor huisbezoeken, vergaderingen werden gehouden, enz. enz. De situatie werd zo verward door NUPSE, dat de Board of Education de bond er van in kennis stelde, dat zij van nu af aan slechts zou onderhandelen met die organisatie die door de Labour Board officieel door middel van certification als vertegenwoordiger zou worden aangewezen. Winstpunt voor NUPSE: verdeel en heers.!

Toch leek de zaak niet zo duister: de bond had immers zo'n 90% van de werkers achter zich staan, en met behulp van de bekwame advocaat, Mr. Fred Stinson (tevens Progressive Conservative M.P. voor dat stadsdeel), zou de zaak wel te klaren zijn. Maar NUPSE verscheen ook voor de Labour Board, bijgestaan door niemand minder dan David Lewis, jarenlang voorzitter van de Socialistische partij, jarenlang advocaat voor de grote unions, thans Member of Parliament voor de New Democratic Party.

En dat werd me daar een heel kruisverhoor voor de Ontaria Labour Relations Board, ondanks een zeer bekwame defensie van Mr. Stinson en de bestuursleden van de bond.

Het resultaat liet niet al te lang op zich wachten: de bond werd certification geweigerd omdat zij "employer-dominated" was, niets meer en niets minder. Waarop dit werd gebaseerd? Drie bewijzen had men er voor:

1. de bond mocht gebruik maken van de publicatieborden in de scholen om bekendmakingen aan de leden-concierges op te hangen.
2. de bond had eenmaal $100 gehad van de Board of Education voor een Christmas party.
3. de bond had de steun gehad van de Board of Education voor het houden van een picnic in de zomer.

Het kan haast niet belachelijker.

Maar toch leek dit het einde te zijn van de bond, ondanks het feit dat 90% van de mensen deze organisatie wensten, en geen andere.

Maar nu kon NUPSE tenminste doorwroeten, en de barrage van brieven en pamfletten barstte gelijk weer los: we hadden wel gelijk, met die bond valt niets te bereiken!

De avond van de dag dat de afwijzing van de Labour Board bekend werd, zaten een paar van de werknemers uit North York al bij enkele leden van ons comité op bezoek met de vraag wat nu te beginnen. Op wonderlijke wijze hadden deze mensen van het bestaan van het comité gehoord,

De enige mogelijkheid die over bleek te zijn, was weer volkomen van voren af aan te beginnen: een nieuwe organisatie, nieuw bestuur, geen enkele connectie met de oude bond, opnieuw leden werven, ieder lid worden van de nieuwe bond. En vooral voorzichtig zijn dat er maar in de verste verte geen verband gelegd kan worden tussen de oude en de nieuwe organisatie.

Dit advies werd enkele dagen later volledig bevestigd door Mr. Stinson, die dan ook verder geen enkele hulp meer kon geven.

Enkele dagen later weer, toen de propaganda-machine van NUPSE al op volle toeren draaide, werd in een paar uur tijds een vergadering bijeen getelefoneerd, iedereen kon komen, maar liefst wel voor de vrienden van NUPSE er lucht van kregen. Met een man of veertig werd toen eenparig besloten, geheel opnieuw te beginnen, hetgeen ook betekende, dat voor elk vraagje en elke vraag men bij ons kwam. Er moest een bestuur gevormd, een constitutie opgesteld,, een advocaat moest gevonden worden, een ledenwerfcampagne moest aangevangen worden en al dies meer, alles letterlijk van de grond opbouwen. En het mocht gelukken. Binnen enkele maanden had men reeds weer de meerderheid van de werknemers als lid, en in November steeg het percentage tot boven 75%, waarop men zich sterk genoeg voelde, een aanvraag voor certification bij de Labour Board in te dienen.

Begin December werd de "hearing" gehouden voor de Labour Board en, wonderlijk genoeg, ditmaal kwam NUPSE niet voor het front. Kennelijk hadden zij toch niet genoeg leden bijeen kunnen krijgen om officieel tussenbeide te komen. Slechts was er een representatie voor een man of dertig van de caretakers waarin gezegd werd dat zij niet vertegenwoordigd wensten te zijn door deze bond, dat was alles. Hoewel de nieuwe bestuursleden danig aan de tand werd gevoeld, zag alles er toch wel hoopvol uit.

De voorgevoelens klopten wel aardig: slechts enkele weken later kwam het officië bericht al binnen, dat de Labour Board de nieuwe bond certification had verleend, zodat deze nu in onderhandeling kan treden met de Board of Education. Wat een dankbaar resultaat.

Hoewel al het eigenlijke werk als huisbezoeken en leden winnen door de caretakers zelf is gedaan, kostte een en ander ons letterlijk dagen werk, en uren aan de telefoon. Maar is het niet mooi als wij zo onze naasten kunnen helpen? Als wij zien, dat zij een open oor hebben voor wat onze overtuiging te zeggen heeft voor ons dagelijks leven, en dat zij ook in de toekomst onze hulp willen hebben?

Het hangt echter van U af of dit ook inderdaad mogelijk zal zijn. Wij moeten zo spoedig mogelijk iemand full-time in dienst hebben, anders kunnen wij het werk niet aan. Wij moeten U zeer dringend verzoeken onverwijld ons werk financieel te steunen, want anders moeten wij binnen afzienbare tijd "neen" zeggen, als men ons om hulp komt vragen, hetzij een enkele individu, hetzij, zoals hierboven staat vermeld, een groep van honderden.

U kunt lid worden van het Committee for Justice and Liberty. Het lidmaatschap stelden wij op $10 per jaar, maar giften van elk bedrag zijn zeer welkom.

Mogen wij op U rekenen?

H. Kuntz,
The Committee for Justice and Liberty
P.O. Box 151, Rexdale, Ont.

De Ruyter's Muisjes
KINDEREN ZIJN ER DOL OP
P. de Ruyter & Zn. N.V., Baarn
Hofleverancier Ao. 1860.
Imported by: VAN's Imp. Ltd.,
P.O. Box 826, HAMILTON, Ont.

HOLLAND LIFE
INSURANCE SOCIETY LIMITED
HOLLAND LIFE BUILDING
1130 Bay Street, TORONTO 5 - WA 5-4511
General Manager: J. C. TUPKER

GEZIN VOLDOENDE VERZORGD?

A° 1807

SPAREN IN BUDGET OPGENOMEN?

SPREEK HIEROVER EENS — VRIJBLIJVEND — MET EEN ONZER AGENTEN OF KOM EENS PRATEN OP EEN ONZER KANTOREN IN

Toronto - Hamilton - Montreal - Vancouver - Edmonton

ABONNEMENTSFORMULIER

Hierbij geef ik op als abonné van Calvinist-Contact

Naam ....

Post-adres ....

....

Aangebracht door: ....

Naam ....

Post-adres ....

....

Aanbrengpremie: ....

Zendt dit formulier met het abonnementsgeld ad $ 4.00 in cash/money-order/cheque (bij cheque 15¢ extra voor bankkosten) naar "Calvinist-Contact", Box 312, Station B., Hamilton, Ont.

Aan:
Calvinist-Contact, Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

ADRES VERANDERING

NIEUW ADRES:

Naam ....

Post-adres ....

....

....

OUD ADRES:

....

....

"CALVINIST - CONTACT"

PREMIE BOEKEN

HET KOST U NIETS om in het bezit te komen van een aantal mooie en goede boeken. U behoeft alleen het gesprek op Calvinist-Contact te brengen, als U op bezoek bent bij familie of vrienden, die ons blad nog niet lezen. De rest is niet moeilijk. De enige bepaling is, dat U tegelijk met de opgave van het nieuwe abonnement het abonnementsgeld van $ 4.00 opstuurt.

ONZE UITGEBREIDE LIJST

Voor elke nieuwe abonnee die U aanbrengt mag U een der volgende boeken kiezen:

HUMOR VAN DE BIJBEL, door Okke Jager.
Het geheim van de ware humor is te leven in de vreugde van Christus. In dit boekje wordt gepoogd dit aan de lezers duidelijk te maken.

DE BIJBEL ALS BOEK VAN SCHOONHEID, door Dr. B. Wielenga.
Gelovigen maar ook ongelovigen hebben erkend dat de Bijbel een zeer bijzonder boek is. Een boek van onuitputtelijke schoonheid.

HERLEEFD VERLEDEN, door Prof. A. Sizoo.
Een boekje over de Grieks-Romeinse oudheid dat de aandachtige lezer een beter begrip zal bijbrengen van de wereld waarin wij thans leven.

JOHANNES CALVIJN INSTITUTIE
Een verkorte en toch zo getrouw mogelijke weergave van Calvijn's Institutie, welke in 1536 voor het eerst werd gepubliceerd in het Latijn en daarna in verschillende talen en vormen is verschenen.

DE APOCRIEFE BOEKEN, deel 2, 157 bladzijden.
De Apocriefe boeken zijn voor velen onbekend en moeten natuurlijk onderscheiden worden van Kanonieke, welke door Goddelijke inspiratie geschreven zijn. Toch is het interessante literatuur.

HET CALVINISME (Stonelezingen), door Dr. A. Kuyper.
Iemand die het Calvinisme wil leren kennen mag niet nalaten deze "stone lezingen", die door Dr. Kuyper in Princeton (Amerika) in het jaar 1898 gehouden zijn, te bestuderen.

JOHANNES CALVIJN, ZIJN LEVEN EN WERK, door Dr. R. Schippers.
Deze biografische schets presenteert treffende bijzonderheden uit het leven en de arbeid van Calvijn.

VERLEIDENDE GEESTEN, door Dr. A. B. W. M. Kok.
Een zeldzaam interessant boekje, dat U in het kort op de hoogte brengt met de dwaalleringen van verschillende sectarische richtingen.

HEDEN ZO GIJ ZIJN STEM HOORT (Bijbels Dagboek).
Recensie-schrijvers hebben indertijd dit dagboek aanbevolen als een der beste en nog is het niet verouderd.

DE CHRISTENREIS, door John Bunyan.
DE CHRISTINNEREIS, door John Bunyan.
Beroemde boeken van de wereldberoemde schrijver Bunyan. Boeken die hoog zijn aangeschreven in de literaire wereld.

LUTHERS WERKEN
Luthers werken zijn niet erg bekend en toch zo erg belangrijk. Ds. Impeta geeft in dit boekje de vertaling van: "De Babylonische gevangenschap van de Kerk", "Brief aan Paus Leo X" en "De vrijheid van een Christen".

MENSEN RONDOM JEZUS, door Dr. J. H. Bavinck.
Op buitengewone begaafde wijze geeft Dr. J. H. Bavinck in dit boekje een psychologische tekening van figuren uit het Nieuwe Testament, die met Jezus in aanraking kwamen.

DE BRUG, door K. Norel.
In deze roman tekent de bekende schrijver K. Norel welke moeilijkheden vaak veroorzaakt worden wanneer gezinnen van het platteland naar een grote stad verhuizen. Er is echter vaak een brug om de moeilijkheden te overwinnen.

HEL EN HEMEL VAN DACHAU, door Ds. J. Overduin.
Een boekje waarin de verschrikkingen van het concentratiekamp Dachau gedurende de tweede wereldoorlog worden beschreven, maar waarin vooral ook uitkomt de heerlijkheid van een onwankelbaar geloof in God, zodat het hemelleven reeds aanvangt temidden van Helse tyrannie.

KAART VAN KERKELIJK NEDERLAND, door Dr. C. N. Impeta. (Beschrijving van verleden en heden der Remonstrantse Broederschap.)
Ds. Impeta geeft in dit boekje een objectieve beschrijving van de meer dan 50 kerken in Nederland. (Geschiedenis, grondslag, organisatie enz.) Een zeer interessant boekje voor meelevende kerkmensen.

OOK U SPREEKT GRIEKS EN LATIJN, door Prof. Dr. A. Sizoo. (Hoe Griekse en Latijnse worden in de Nederlandse taal zijn opgenomen.)
De Nederlandse taal bevat heel wat z.g.n. geïmporteerde woorden, waaronder ook Grieks en Latijn. Dr. Sizoo schrijft hierover op boeiende en populaire wijze en heeft het zodoende gemaakt tot een leerzaam boekje.

DE JEHOVA'S GETUIGEN EN DE BIJBEL, door Ds. H. J. Spier.
Een gesprek met Jehova's getuigen schijnt voor velen moeilijk te zijn. Het is ook beter het te vermijden, tenzij men goed op de hoogte is wat Gods Woord ons leert ten opzichte van hun dwalingen. Dit boekje is een uitnemende gids.

VAKBEWEGING EN MAATSCHAPPIJ, door Dr. W. Albeda.
Mensen die hier actief zijn in de "Labour Organizations" kunnen nog wel wat leren van dit boekje.

KLIMATOLOGISCH, door G. Th. Rothuizen.
Een verzameling gedichten naar thema.

DE WELEERWAARDE HEER, door Ds. M. E. Voila.
Mensen die gezonde humor kunnen waarderen houden van de boeken van Ds. Voila. In de regel gaat het over belevenissen van Dominees en kerkmensen.

BILDERDIJK, door Martien J. G. De Jong.
Een bibliografie over Bilderdijk, die een van de geleerdste mannen was van zijn tijd, en leefde in de dagen van het Réveil. Dit boekje geeft behalve een levensbeschrijving tevens een indruk van zijn voornaamste werken.

Omdat wij tegenwoordig extra pagina's geven in de Engelse taal, zijn voor het aanbrengen van nieuwe abonnees nu ook Engelse boeken verkrijgbaar.

Voor elke nieuwe abonnee die U aanbrengt kunt U een van de volgende "ONE EVENING CONDENSED CHRISTIAN BOOKS" kiezen.

MARTYR OF THE CATACOMBS
An emotion stirring chronicle of the persecution and triumphs of First Century Christians.

CONFLICT WITH DARKNESS
Virginia Blakeslee, vividly portrays the harsh realities of heathen darkness put again the power of God's Word.

AND TO THE ESKIMOS
Stanley Ledyard. The testing and trials of a modern Missionary adventure.

AMAZON MOON
Rosemary Conningham. Deep and practical spiritual lessons drawn from thrilling accounts in the deep Jungles.

WHEN THE BAMBOO SINGS
By experienced Missionary Douglas C. Percy, a true life story of a young African and his love for a maid of another tribe.

JOHN THE BAPTIST
Dr. F. B. Meyer. A Clasp between the Old and the New Testament. Portrays humility, courage, devotion.

MARTIN LUTHER THE MAN
Ruth Gordon. The Personality of Martin Luther, his character and purpose. The background to his God revealed doctrine of Justification by Faith.

Voor twee abonnees:

A PREY TO SATAN
A moving story which is often filled with suspense. The main characters in this book are people of the Reformed Church.

IN THE MIRROR
This book is published in connection with the Centennial of the Christian Reformed Church in 1957. Dr. Kromminga reviews what the Christian Reformed Church has done, and ought to do. "In the Mirror" reflects theories and ideas which are sound in doctrine and wise in counsel.